DE NIEUWSBODE,

VERSCHIJNT OP DINSDAG VAN IEDERE WEEK.
J. QUINTUS, Redacteur & Eigenaar.

VOORWAARDEN VAN INTEEKENING,
$ 2,00 per jaar, stiptelijk in vooruitbetaling.
Indien niet binnen de zes maanden betaald wordt, zal $2,25, en indien niet voor den afloop des jaars betaald wordt, alsdan zal $2,50 in rekening gebragt worden.

ADVERTENTIE-PRIJZEN.

Van 6 tot 12 regels, voor de eerste plaatsing	1.00
Voor 6 regels of minder, dito, dito	0,50
Voor elke volgende plaatsing	0,25
Geboorte-, Huwelijks- en Doodberigten, ieder	0,25

(Zie ook het Engelsch aan de regterhand.)

Brieven en toezendingen franco aan J. Quintus, Sheboygan, Wisconsin.

DE NIEUWSBODE.

ORGAAN DER NEDERLANDERS IN NOORD-AMERIKA.

6de JAARG. NO. 48. SHEBOYGAN, WISCONSIN, 4 DECEMBER 1855. GEHEEL NO. 308.

DE NIEUWSBODE,

IS PUBLISHED ON TUESDAY OF EACH WEEK BY
J. QUINTUS, Editor & Proprietor.

Terms.
$ 2,00 per year, strictly IN ADVANCE.
All letters must be post paid.

Advertising.

One column one year,	$40
Two-thirds do. do. do.	30
One-half do. do. do.	25
One-quarter do. do. do.	15
One Square, (twelve lines) one year,	8
" " six months,	5
" " three months,	3
" " one week,	1.00
Each subsequent week	0.25
Business card, not over six lines, per year,	$5,00

Advertisements will be kept in until forbidden.

Nieuwstijdingen.

NEDERLAND.

GRONINGEN, 29 Oct. Wij hebben heden een treurig verlies te vermelden, het afsterven van een' man, die niet alleen in de stad en het gewest zijner inwoning, maar ook daar buiten zich een' welverdienden naam heeft verworven. Gisteren nacht overleed, na eene langdurige ongesteldheid, de heer mr. H. A. SPANDAW, lid van het provinciaal geregtshof van Groningen, ridder van de orde van den Nederlandschen Leeuw, kommandeur van de orde der Eikenkroon, lid van verschillende geleerde genootschappen. Hij mogt den gezegenden ouderdom van 78 jaren bereiken. De overledene, die door zijne dichtwerken in het vaderland algemeene bekendheid genoot en gewis eens onder de beste onzer dichters mogt gesteld worden, terwijl ook verschillende zijner voortbrengselen in vreemde talen werden overgebragt, was niet alleen als zoodanig een sieraad voor zijn land, maar tevens ook een algemeen geacht en verdienstelijk burger. Verschillende betrekkingen werden door hem bekleed. Aanvankelijk werkzaam als secretaris bij den drost te Zuidbroek, vestigde hij zich vervolgens aldaar als advocaat bij de regtbank te Winschoten, werd daarna lid van het Collegie van Gedeputeerde Staten en vervolgens griffier der Staten dezer provincie, terwijl hem, gedurende deze laatste betrekking, de eer en bijzondere onderscheiding mogt te beurt vallen, van met nog twee anderen, als een der afgevaardigden voor de dubbele Kamer der Staten Generaal, tijdens de eerste herziening der Grondwet. Eindelijk werd hij benoemd tot lid van het Provinciaal geregtshof van Groningen, in welke betrekking hij tot zijn' dood met ijver werkzaam bleef. Zijn open en levendig karakter had hem vele vrienden verworven, terwijl hij om zijne talenten door allen, die hem kenden, werd geeerd.—Wij laten het hier bij deze korte vermelding berusten, overtuigd, dat het hem aan eene meer waardige en gepaste hulde niet zal ontbreken. *(Gr. Ct.)*

FRANKRIJK.

PARIJS, 27 Oct. De aartsbisschop van Parijs heeft een mandement uitgevaardigd, waarbij gebeden voor de gelukkige bevalling der Keizerin worden bevolen. In dit mandement laat zich de hooge prelaat omtrent de heugelijke gebeurtenis aldus uit: "God beloont aldus den vorst, wien Hij onze toekomst heeft toebetrouwd en die tot dusver met zooveel wijsheid, inzigt en moed zijne verhevene taak heeft volbragt. Hij beloont de gematigdheid en de kracht, het beleid en de raadslagen, het gevolg en de voornemens, de kalmte en de veerkracht, de vastberadenheid en standvastigheid in de uitvoering; al de hoofdzakelijke trekken van deze verhevene staatkunde, die in het binnenland de orde hersteld, den vrede en de algemeene welvaart gegrondvest heeft, te gelijkertijd dat zij buitenslands met kracht dien grooten oorlog heeft gevoerd, welke ons vaderland op den eersten rang der natien geplaatst heeft, en waarin de heldenmoed onzer soldaten de schoonste zegepralen behaalt, welke de wereld van vreugde doet trillen, omdat zij in den grond de zegepralen der beschaving zijn. Hij beloont aldus ook den Christelijken echtgenoot, verheerlijkt zijne woning en bereidt hem het reinste gedeelte van den huisselijken haard, eene moeder zich verheugende te midden van haar kroost."

— De *Moniteur* meldt, dat generaal *Canrobert* naar Stokholm is vertrokken, ten einde aan den Koning van Zweden de insignien van het grootkruis van het Legioen van eer te gaan overhandigen.

(Men verzekert tevens, dat ook Keizer *Alexander* iemand met eene zending naar Stokholm zal belasten, met het doel om den invloed te neutraliseren, dien de eerstgemelde welligt zou uitoefenen in het belang van de zaak der geallieerden.)

— Het twaalfde deel van de *Geschiedenis van het Consulaat en het Keizerrijk*, van den heer *Thiers* heeft het licht gezien. Men vindt er in eene voorrede de oorzaken ontwikkeld van den val der heerschappij van *Napoleon I.* De uitstekende schrijver aarzelt niet dien toe te schrijven aan het absolutisme van den keizerlijken regeringsvorm.

Verschillende Berigten.

— Bij gelegenheid der kermis is dezer dagen te Lyon een leeuw uit eene menagerie op het groote plein aldaar ontsnapt; bij het verschijnen van den vorst der wouden in de volle straten, stoof de talrijke menigte eensklaps uiteen. De leeuw wierp zich op een' ezel, die op zoodanig bezoek niet bedacht scheen; het arme dier was in een oogenblik verworgd. De leeuw legde zich daarop rustig neder en liet zich door zijne wachters grijpen, die hem naar zijn hok terugbragten.

— Volgens de *Leeds Mercury*, is door den kolonel *Rawlinson* onder de puinhoopen van het oude Babylon eene uitgebreide boekerij ontdekt, niet gedrukt op papier, maar in gebakken steen gegrift; zij bevat uitgebreide verhandelingen over sterrekunde, wiskunde, ethnologie en verscheidene andere belangrijke takken van wetenschap. Deze verhandelingen bevatten feiten en argumenten, welke, naar zijne meening, van groot gewigt zijn voor de studie der wetenschappen, waarop zij betrekking hebben, alsmede op bijna elken tak van geleerdheid in het algemeen, terwijl zij een groot licht verspreiden over Bijbelsche geschiedenis en Bijbelkritiek, alsmede over de geschiedenis van het menschelijk geslacht.—Daar *Plinius* en anderen naar het bestaan dier verhandelingen of liever naar die boekerij verwezen hebben, kan er geen twijfel bestaan omtrent hare echtheid, zoodat het gewigt der ontdekking niet genoeg kan gewaardeerd worden.

— Men verhaalt dat een geneesheer te Weenen, dr. F..., eene hoogst belangrijke proef genomen heeft, om den invloed te zien, dien enkel vrees voor aansteking op een volkomen gezond mensch hebben kan. Dr. F. had namelijk, met goedkeuring der betrokken overheid, eenen veroordeelden misdadiger, van een bijzonder krachtig en gezond gestel, vermindering der overblijvende straf beloofd, wanneer hij vrijwillig zou gaan leggen in een bed waarin zoo even een choleralijder gestorven was. Als hij ziek mogt worden, zou hij op het zorgvuldigst verpleegd worden, en verscheidene geneesheeren verzekerden, aanbiedend bij zijne legerstede te zullen waken. De gevangene bewilligde na eenig bedenken, en de proef begon. Na weinige uren openbaarden zich reeds de verschijnselen der braakloop, en de kranke had spoedig een' formelen aanval der cholera door te staan. Met de grootste opmerkzaamheid behandeld en verpleegd, gelukte het spoedig den zieke weder op te rigten en met behulp van zijn krachtig gestel zijne volkomene genezing te bevorderen. Doch hoe groot was nu de algemeene verrassing, toen men vernam, dat de genezene geenszins in het ziekbed van eenen aan cholera gestorvene gelegd, maar dit voorwendsel slechts gebruikt was om te zien, hoever het effect van de inbeelding en schrik wel gaat.

— In de winkels der boekhandelaren te Pesth is thans een boek uitgestald, tegen welks verspreiding de *Lloyd* bij God *Bacchus* ernstig protesteert. Het heeft tot titel: "Voorschrift om wijn uit water te bereiden en alle wijnen te veredelen." (Ook met water?) Ondanks den prijs van *f* 16 dien het boek kost, wordt het door een groot aantal kasteleins gekocht om uit dezen rijken schat hunne in dat opzigt reeds voldoende scheikundige kennis nog te vermeerderen.

— Ten gevolge van de duurte der levensmiddelen en de aldaar heerschende broodeloosheid, nemen in Zwitserland de misdrijven van allerlei aard op eene schrikbarende wijze toe. De gevangenissen zijn dermate met misdadigers opgevuld, dat men ze niet meer onder het dak weet te brengen. Daar de stappen, bij de Engelsche en Fransche regeringen gedaan, om zulke personen naar de strafkolonien dier mogendheden te deporteren, het gehoopte gevolg niet hebben gehad, is men voornemens, op kosten der gezamenlijke kantons een groot algemeen werk- of tuchthuis voor hen te bouwen.

— In Zweden duren de zamenscholingen en ongeregeldheden wegens de duurte van levensmiddelen steeds voort. Na de onlusten te Stokholm en Jongkoding, is nu ook de stad Westeras het tooneel van dergelijke wanorden geworden.

— Een brief uit Turijn meldt, dat onlangs te Trufarello weder een droevig voorbeeld van onverdraagzaamheid heeft plaats gehad. Eene Pruissische dame, tot de Evangelische belijdenis behoorende, zoude begraven worden, maar de geestelijke van de plaats weigerde, in weerwil van de bevelen der regering, in weerwil van de dringendste beden der verwanten en van den Protestantschen geestelijke, de begrafenis op het kerkhof aldaar toe te laten. Eindelijk moest men geweld gebruiken, om aan de bevelen der regering gevolg te geven.

— Te Morsebro, in de nabijheid van Christianstad, in Zweden, is dezer dagen de kruidmolen, benevens het magazijn, in de lucht gesprongen, waardoor niet slechts eenige honderde centenaars kruit te loor zijn gegaan, maar tevens onderscheidene menschen jammerlijk zijn omgekomen.

— Eene euveldaad gelijk zij anders slechts op den klassieken bodem van Romagna gelukt, is dezer dagen in Lombardije gepleegd. De diligence van Mantua naar Cremona werd tusschen Pindema en Cicognole door eene gewapende rooverbende overvallen en geplunderd. Twaalf dezer bandieten omringden den wagen, verwondden den postiljon doodelijk, beroofden de zes passagiers, daaronder eene dame, sloegen de koffers stuk en eigenden zich daaruit ongeveer 35,000 lire toe. Andere hunner genooten bleven op eenigen afstand en wisselden teekens met de aanvallers. De postiljon werd halfdood naar een huis gebragt, en men weet niet wat van hem geworden is. De pastoor van St. Imerio in Cremona werd uit den wagen gesleept en met vuistslagen erg toegetakeld; met de overige passagiers ging men zachter te werk en hielp hen zelfs om weder in het rijtuig te komen. In den nacht van den 12den hebben talrijke patrouilles de omstreken doorkruist, en men hoopt de roovers op het spoor te komen.

De tunnel tusschen Engeland en Frankrijk.

Het reuzenwerk eens tunnels onder het kanaal door is reeds wetenschappelijk onderzocht en over de mogelijkheid der uitvoering heerscht thans weinig twijfel. De Fransche ingenieur Favre heeft met het diepste onderzoekingen gedaan en een zeker verslag uitgebragt. De tunnel zal 18½ mijl lang worden, waar nog anderhalve mijl bij komen onder het land aan elke zijde van den oever, om de stijging en daling te vinden. Het gewelf des tunnels zal altijd ten minste 27½ yard onder den bodem der zee blijven, zoodat elk gevaar van het doorbreken des waters door deze dikke laag zal vermeden worden. De tunnel zelf zal met een dubbel verwulfsel worden voorzien, het eerste van graniet en van een waterdigt cement, het tweede van dunne ijzerplaten, die met kleine gaten voorzien zijn, zoo dat alle daar in dringend water oogenblikkelijk kan bemerkt worden. De groote zwarigheid van het werk ligt in de verwijdering van het uit te gravene, daar dit noodzakelijk door eene der openingen moet uitgevoerd worden. De heer Favre stelt daarom voor, langs den tunnel, op eenen afstand van 11,000 yards, zoogenaamde "maritime bronnen" te maken; buizen, die boven de oppervlakte des waters uitkomen en waardoor de uitgegraven grond naar boven gebragt en in de zee geworpen moet worden, zoodat dezelve eilanden om deze buizen maakt en aldus weder tot versterking dezer bijdraagt. De kosten zijn op 100 millioen francs geschat. Volgens de gedane onderzoekingen is de bodem des kanaals voor zulk eene onderneming zeer gunstig.

Er zal een luchtspoorweg door den tunnel gelegd worden, zoodat de rook niet hinderlijk is, en de reis daardoor kan in 25 minuten gedaan worden. Het steenkolentransport van Engeland naar Frankrijk alleen zou aan den tunnel een voordeel van 10 millioen francs opleveren.

DE VERJAARDAG VAN DE NEW YORK HISTORICAL SOCIETY (het New Yorksche geschiedkundige genootschap) werd op Dingsdag avond den 20 Nov., zijnde deszelfs een en vijftigste geboortedag, gevierd. De WelEd. heer Luther Bradish zat voor. De WelEerw. heer Dr. Matthews deed het gebed, en de WelEerw. heer Thomas de Witt, D. D., deed eene redevoering, in welke hij eenige der aanvoerders en der voorvallen van de laatste twee eeuwen in overzigt nam. Hij wees op Davies, den grooten Virginischen prediker, Patrick Henry, Washington, Franklin, Stuyvesant en vele anderen, met zijnen gewonen rijkdom van dandzaken en ophelderingen. Toen hij geeindigd had sprak de heer Bancroft, onder dankbetuiging, met welsprekendheid tot lof der geschiedenis, prees den redenaar, sprak met vuur tot lof van des doctors lofrede op den armen Richard, en voegde er bij, dat hij zelf een Nieuw Engelander was. Nog was hij het niet met zich zelven eens of hij er dankbaar voor had te zijn, geen Hollander te zijn geboren, — daar hij (de heer Bancroft) alle achting had voor de Hollanders en hun mannelijk karakter. De heer Bancroft kondigde aan dat er eene nieuwe geschiedenis der Nederlanden op het punt was uit te komen, van de pen van den heer Prescott. Binnen weinige weken zal deze het licht zien.—*Christ. Intellig.*

WEL GEDAAN, VROUWTJES.—De vrouwtjes van Kewanee, Henry Co., Ill., hebben eene "*boom-associatie*" opgerigt, welker doel is het planten van boomen op behoorlijken afstand van elkander, aan weêrszijden van elke straat in de stad, aan te moedigen. Dit doel is verdienstelijk, en de vrouwen verdienen allen lof en dank niet alleen van de burgers van Kewanee, maar van allen, die van dit voorbeeld partij zullen trekken.

Merkwaardige verbetering van de telegraaf.

De N. Y. *Herald* meldt, dat zich eene nieuwe telegraaf-compagnie, een met de vereischte geldmiddelen voorzien actiengezelschap heeft gevormd, hetwelk de uitvinding eens Kentuckiers, *David E. Hughes*, voor eene som van een of tweemaal honderd duizend dollars heeft aangekocht, en dientengevolge lijnen tusschen alle plaatsen van gewigt in de Unie telegrafen naar dit octrooi aanleggen wil. Volgens de voor ons liggende opgaven staat de telegraaf van Hughes zoo hoog boven de nu gebruikte van Morse, als deze boven de oude seintelegraaf en men hoopt reeds, dat hij al het briefwisselen geheel overbodig zal maken. De "*Herald*" juicht, dat als deze telegraaf eerst in werking is, zijn geheele blad, met uitzondering van plaatselijke berigten, het leidartikel en de Europesche berigten, enkel uit telegrafische correspondentien zal bestaan.

De volgende moeten de eigenschappen der telegraaf van Hughes zijn: zij drukt in eene minuut van 300 tot 500 letters of van 50 tot 100 woorden. Zij kan twee berigten te gelijker tijd, in tegenovergestelde rigting, door denzelfden draad overbrengen (!). Zij werkt volkomen geheim, dat is: zoo, dat een verzonden berigt op geen tusschenstation bekend wordt. Zij is zoo eenvoudig, dat ieder een, ook als hij volstrekt geen denkbeeld van telegraferen heeft, maar slechts goed kan spellen, er mede kan omgaan. Zij bestuurt zich zelve, dat is: bij elke omdraaijing kan de bewerker weten, of de toestel met dien op de bestemmingsplaats des berigts in behoorlijke verbinding staat. De toestel brengt, zonder medewerking eens telegrafisten op een verwijderd station, de toestel aldaar in beweging, zoodat deze het berigt zonder toedoen eens beambten verder overbrengt. Eindelijk werkt deze telegraaf zonder eenige uitwerking van de zijde des luchtgestels steeds met dezelfde nauwkeurigheid.

VADERMOORD.

Op den 4den Nov. werd twee mijlen van Gibson Station, aan den Calumet Spoorweg, Lake Co. Ind., een Hollander, genaamd *Froman*, door zijnen een en twintig jarigen zoon *George* doodgeschoten. Het schot trof de ruggegraad en veroorzaakte eenen oogenblikkelijken dood. Er is eene belooning gesteld op het vatten van den misdadiger.

Gelukkig voor de eer der Hollanders is de onverlaat in Amerika geboren en opgevoed.

Dit geval riep de volgende zamenspraak, welke wij in de *Yankee Notions* gelezen hadden, in ons geheugen terug:

Een waar inboorling.

Hoopvolle zoon.—Pa, ben ik een Amerikaan!
De vader.—Ja, mijn jongen.
Zoon.—Maar *gij* toch niet: zijt gij wel?
Vader.—Neen, mijn zoon, niet van geboorte.
Zoon.—Wel, als ik groot word, dan denk ik dat ik er wel twee aan zal kunnen gelijk gij. Zou ik niet?

Het bovenstaande is eene goede les voor alle Hollanders, en in het algemeen voor alle Europeanen, om toch te zorgen, dat hunne hier geboren wordende kinderen niet besmet worden met den zuurdeesem der Amerikaansche partij, zegge Know Nothings, als zij niet van hunne jongens op het gezigt willen krijgen.

HET VIER EN DERTIGSTE CONGRES.—Het aanstaande congres, dat waarschijnlijk op den eersten Maandag van December zal geopend worden zal denkelijk eene der opgewondenste zittingen hebben, die men sedert de organisatie van ons gouvernement beleefd heeft. Het is verdeeld als volgt:

SENAAT—Democraten, 32; Whigs, 12; Abolitionisten (zij die voor de afschaffing der slavernij zijn,) 10; Know Nothings, 3; ledige plaatsen, 5.

HUIS—Democraten, 81; Zuidelijke Whigs, 9; Know Nothings voor de slavernij, 30; Know Nothings voor den vooruitgang, 45; Noordelijke Whigs, of Republikeinen voor de slavernijafschaffing, 68; ledige plaatsen, 1.

In het huis is een beslist overwigt van het Free Soil element (vrijen grondselement.) De Senaat is voor de slavernij.

DE GOUDOPBRENGST.—Deze is in de laatste zes jaren zoo ontzaggelijk groot geweest dat het verwonderlijk is, dat goud zoo schaarsch blijft. Australie heeft $180,000,000 opgebragt; en California $320,000,000, of beide te zamen $500,000,000. Maar oorlog wekt de schraapzucht op, en daardoor is deze magtige goudstroom in het menschelijke zand verzonken of liever in zakken en oude kousen. De Europeanen zullen zoo lang schrapen als de oorlog duurt.

DOOD VAN DR. T. ROMEYN BECK.

De uitstekende geneesheer en achtingswaardige burger, die bijna veertig jaren aan de Academie van Albany als Principaal verbonden was, en wiens verhandeling over de geneeskundige regtsgeleerdheid, een boek van teregtwijzing in dit land en in Europa is geworden, is den 19 Nov. l.l. te Albany overleden in het vijf en zestigste jaar zijns levens.

Dr. BECK was geboren in Schenectady, 11 Augustus 1791. Zijn grootvader, de Wel Eerw. *Derick* [Dirk] *Romeyn*, een uitstekend Godgeleerd schrijver, en een der stichters van het Union-Collegie, woonde in deze plaats, en leidde de opvoeding van den overledene, die in dat Collegie in 1807 promoveerde.

Achtereenvolgens studeerde hij in de medicijnen met Dr. Hosack, en behaalde in 1811 den graad van doctor in de medicijnen in het Collegie van geneesheelkundigen, dat toen kort geleden was opgerigt.

Spoedig daarna begon hij in Albany te practiseren, en in 1815 werd hij tot professor aangesteld aan het instituut der geneeskunst, en tot lector over geneeskundige regtsgeleerdheid in het Collegie van geneesheelkundigen van westelijk New York. In 1817 werd hij aangesteld tot Principaal der academie van Albany, eene plaats welke hij bleef bekleeden tot omstreeks zes jaren geleden, toen hij dezelve verliet.

Dr. BECK was vermaard om zijne aankweeking der vrije kunsten, en om verscheidene uitgegevene verhandelingen over de krankzinnigheid en andere geneeskundige onderwerpen, maar is misschien beter bekend door zijn werk over "de geneeskundige regtsgeleerdheid" [of geregtelijke geneeskunst: *medicina forensis*], dat na deszelfs eerste uitgave in 1823, vijf Amerikaansche, eene Duitsche en vier Londensche uitgaven heeft gehad, en nog een gedenkstuk is van de geleerdheid en den ijver van deszelfs schrijver.

Hij was ook tijdens zijnen dood, president des bestuurs van het Staats-krankzinnigen-gesticht, en secretaris van de regenten der Universiteit van New York. Dr. BECK is een nuttig lid der maatschappij geweest gedurende bijna eene halve eeuw van zijn leven, en laat den naam achter van een allerwaardigst geestvol en verlicht man.—*Christ. Intell.*

EEN GEWOND HART.—Er werd onlangs een verhoor van veel belang te Charlestown, Jefferson Co., Va., ten einde gebragt, dat eene menigte luisteraars tot zich had getrokken. Miss BEALL had den heer MILLER in regten betrokken wegens het verbreken eener trouwbelofte, en het geval moet onder verzwarende omstandigheden geschied zijn, want de jury deed eene uitspraak van $8,000 voor de klaagster.

In vroeger dagen was er "een balsem in Gilead" maar heden ten dage is er "een balsem in goud" zelfs voor het gewonde hart eener maagd.

VERSCHRIKKELIJK.—Verleden Vrijdag acht dagen geleden, ging des avonds een jong mensch, wiens naam onbekend is, naar den waterval der Niagara. Hij was in zijne liefde te leur gesteld en zijn hart was vervuld van smart en wanhoop. Hij zette zijnen hoed af, trok zijnen rok uit, en eenen aarzelenden blik op den afgrond beneden hem werpende——*keerde hij zich om*, en zijn ligchaam werd den volgenden morgen gevonden ——*op bed.*

BREIMACHINE.—Een van de netste stukken der tentoonstelling te New York, is een breimachine. Het was aldaar het eenigste, en trok de aandacht grootelijks. Het breit zijde, linnen, katoen of wol gelijkelijk goed, en maakt 1,400 steken in de minuut. Een machine kan gemakkelijk honderd sokken daags breijen.—*Exchange.*

"Een van de netste stukken der werktuigkunde" als breimachine, dat wij ooit zagen, had vriendelijke, blaauwe oogen en eenen zeer aanmoedigenden glimlach. Maar dat was eenigen tijd geleden, en wij vreezen, dat die soort van breimachines uit de mode raken, met het zacht snorrende wiel, en het oude weefgetouw op de vliering, en het geruite schortje, en het eigen gemaakt wollen jakje en een duizend dingen bovendien, met welker verlies de wereld geen zier beter wordt.—*Chicago Journal.*

EENE OPGEWONDENHEID.—Een zeer groote, een goed voorkomen hebbend, gesnorde, vurig oogige, heerachtige vreemdeling heeft hier eenige dagen in het National house vertoefd. Verleden Zondag verhaalde men, dat deze persoon niemand anders was, dan de vermaarde Brigham Young, de mormonen profeet, de man met de 38 vrouwen, en thans waren aller oogen op hem gevestigd. Het gerucht verspreidde zich als een loopend vuurtje; het bereikte de vrouwtjes in alle deelen der stad, en op maandag en dingsdag krielde de vierde straat van die lieve schepseltjes, die toch zoo gaarne dien kwant eens wilden zien, die zulk eene verbazende stoutmoedigheid bezit om zoo vele vrouwen te huwen, en zulke eene wel gekozene *mannelijkheid.* Brigham zag er goed uit, en scheen de oplettendheid der wijfjes niet kwalijk te nemen, ofschoon hem het aangapen der mannen zonder twijfel lastig viel. Het lekte echter uit, dat Brigham Brigham niet was, maar een vermaard gewezen regter uit eenen naburigen Staat.—*Louisville Times.*

HET INGERSOLLSCHE TREURSPEL.—Het is doctor Varian gelukt, den kogel uit het ligchaam van mejufr. Ingersoll te halen, de vrouw, die eenige dagen geleden door haren man doorschoten werd, waarna hij zich zelven doodde. Zij leed weinig gedurende de kunstbewerking en is thans buiten gevaar.

Er is veel onderzoek gedaan naar het gesprek, dat tusschen Mej. Ingersoll en haren man, gedurende hunne wandeling op den avond van dit noodlottig voorval had plaats gehad, en dat toen ter tijd niet door haar was bekend gemaakt. Het schijnt dat hij verscheidene minuten bij haar was alvorens hij haar overhaalde om met hem mede te gaan. Toen zij haar kosthuis verliet, bragt hij het gesprek op haren toeleg tot echtscheiding, en trachtte de belofte van haar te erlangen, dat zij haar verzoek hieromtrent intrekken.

Hij uitte vele vurige betuigingen van liefde en genegenheid, en beloofde zich in het vervolg anders te zullen gedragen, als zij weder met hem te zamen wilde wonen. Op dit alles antwoordde zij weigerend en legde het vaste besluit aan den dag om voort te gaan, tot haar eene echtscheiding zou worden toegestaan.

Dit is de hoofdinhoud van alles wat er tusschen hen gesproken werd, voor dat Ingersoll het pistool trok en vuur gaf. Het schijnt dus dat hij tot haar was gegaan met het voornemen, om eerst te beproeven zijne vrouw terug te krijgen, en, als dit mislukte, haar te vermoorden.—*(Chicago Journal.)*

EENE TON STEENKOLEN.—De heer GRIER, regter van het Ver. Staten geregtshof, heeft beslist, op een regtsgeding aangegaan in Pennsylvanie, dat de wettige wigt van de ton kolen 2,240 pond is, en dat er geene staatswet kan aangenomen worden, die deze hoeveelheid verandert. Volgens deze beslissing kan elke kolenkooper, die slechts 2,000 pond voor de ton geeft, gearresteerd en onder de beschuldiging van knevelarij gesteld worden. De wet van Pennsylvanie stelt de ton slechts op 2,000 pond, en een hevige strijd was sedert eenigen tijd tegen de kolenkoopers aan den gang, waarvan de uitslag was, gelijk boven vermeld is.

WANCREDIET DER OOSTELIJKE BANKEN.—Onze bank schoot de noten van de volgende opgenoemde banken uit, daar telegrafische berigten van Boston meldden dat zij door de Suffolk Bank, waaraan zich geheel Nieuw Engeland regelt, geweigerd zijn:

Rhode Island Central Bank,
Orono Bank, Maine,
Ellsworth Bank, "
Searsport Bank, "
Bank of Royalton, Vermont,
People's Bank Derby line, "

Wij veronderstellen niet, dat eene dezer banken gefailleerd heeft, ofschoon de Suffolk Bank zonder twijfel goede redenen had, om te weigeren derzelver noten voor courant aan te nemen.

POGING OM EENE BANK TE BESTELEN.—Gisteren acht dagen geleden, des avonds ten 9 ure, de klerk van de *Pynchon Bank*, Springfield, Mass., voor den nacht in de bank gaande, werd door twee kerels aangegrepen, die daar in den donkeren doorgang op hem gewacht hadden. Zij vraagden hem waar de kassier woonde, en hij weigerde dit te zeggen, waarop een hunner met een mes naar zijne borst stak, dat door zijnen rok drong maar eenen dikken zak geld trof, waardoor hij van verwonding gered werd. De klerk riep nu moord, en de inbrekers ontvloden. Er is niets verder van de willens zijnde roovers ontdekt.

EEN SLECHTE KOOP.—Een Chinees in Columbia verkocht een schoon kind aan eenen Duitscher voor vier dollars, om voor paardenhuur te betalen. De moeder haalde haar kind terug, en de Duitscher was zijne vier dollars kwijt en nog negen, die hij voor het zagen van het kind had uitgegeven. Dat is ontegenspreekelijk een slechte koop.

FEUILLETON.

Het gebruik en misbruik van prikkelende middelen.

Vertaald uit Putnam's Magazine.

Wat gij eet of drinkt, zoekt daarin slechts de noodige voeding, en geen vraatzuchtig genot; dan kunt gij leven, tot dat gij, gelijk eene rijpe vrucht, in den schoot uwer moeder nedervalt, of met gemak wordt vergaderd, en niet, voor de rijpheid des doods, met geweld afgeplukt.

I. DERZELVER GEBRUIK IS ALGEMEEN.

De bezigheid des levens is te leven. Van het jongste uur der kindsheid, tot den laatsten ademtogt, worstelen wij om dien onvermijdelijken ondergang te weêrstaan, die het algemeene lot van ons geslacht is. Ten einde tegen de neiging onzer ligchamen tot de oxydatie (verzuurstoffing) te voorzien—om de taal van eenen der laatste scheikundige theoristen te bezigen—werd al de tijd, de arbeid en de begaafdheid van eene groote klasse in ieder land en in iederen leeftijd vereischt.

God heeft ons begiftigd met het noodige instinct, om die soort van artikels uit te kiezen, die het best voor het onderhoud van den mensch geschikt zijn, en met de scherpzinnigheid om dezelve voor onze behoefte gepast te maken. Van de vroegste tijden van welke wij geheugenis hebben, zijn prikkelende middelen, zoowel als voedsel, als voor het menschelijk leven noodzakelijk beschouwd, en voor de ontwikkeling van deszelfs redelijke en zinnelijke [of ziels- en ligchaams-] vermogens.

Het zal geene aanhalingen behoeven om iemand, die met de heilige schrift bekend is, er aan te herinneren, dat, in het oude testament, wijn met melk en olie gepaard gaat—met vettigheid en overvloed. Nergens echter vindt gij in het minste vermeld, dat deszelfs gebruik kan gemist worden. De hedendaagsche leerstellingen ten opzigte der bijgebragte oude behandeling van geschorste gisting en kruiding kunnen niet worden staande gehouden, en er bestaat ook niet de minste twijfel, dat de wijn, die "het hart des menschen verheugt," dronken maakt, als hij in overdaad gebruikt wordt.

Deszelfs matig gebruik wordt overal voorgeschreven, en er wordt op gezinspeeld als eene der deugden, die den waren Christen onderscheiden; van de treffende bedreigingen van Salomon af tot den last des apostels toe:—"Voeg bij uw geloof, deugd; en bij deugd, kennis; en bij kennis, matigheid." Alle natiën, hoe barbaarsch ook, ieder volk, hoe afgezonderd ook, hebben eene wijze uitgevonden, om eenige soort van prikkelenden drank daar te stellen. Bijna alle bekende plantaardige zelfstandigheden, zoo wel als vele dierlijke, zijn tot dit doel aangewend. Waarschijnlijk zou eene lijst van meer dan honderd artikels geleverd kunnen worden, menigwerf van het ongeschiktste voorkomen, van welke eene dronkenmakende stof gemaakt werd. Zoo hier niet aan eene behoefte des gestels te voldoen is, dan is het zeer moeijelijk van deze instinctmatige vindingrijkheid rekening te geven.

Wij kunnen dus veilig stellen, dat, zoolang des menschen gestel onveranderd blijft, er altijd eene begeerte naar prikkelende middelen zal worden aan den dag gelegd, en dat er behoefte aan zal zijn, tot dat er eene meer volmaakte natuurlijke bewerktuiging bereikt is. Zoolang het onbetwistbaar waar is, dat geen gezond persoon veilig eenig dronkenmakend artikel kan gebruiken, dan zoo lang wij zoo snel leven als nu—zoolang wij de kaars aan beide einden branden—zoolang ligchaam en ziel, voor een belangrijk tijdperk, tot derzelver uiterste vermogens belast zijn—zijn er menigwerf omstandigheden, die een tijdelijk gebruik van eenen versterkenden prikkel vereischen.

II. PRIKKELENDE MIDDELEN ZIJN NOODZAKELIJK.

Een geneeskundig schrijver in de Bibliotheca Sacra van 1855, zegt in een artikel, gerigt aan letterkundigen: "In den tegenwoordigen staat der algemeene meening is er weinig gevaar van het misbruik van prikkelende middelen door wel opgevoede menschen, die een voorbeeld van matigheid willen geven; wij zijn er niet zeker van, dat, wat de gezondheid des persoons betreft, de dwaling niet aan de andere zijde is."

En andermaal merkt dezelfde schrijver aan: "Wij bekennen dat wij, met de meeste geneeskundigen, zeer dikwijls eenen tegenzin gevoelen om het gebruik van prikkelende middelen voor te schrijven, uit vrees van misschien eene kwade gewoonte te doen geboren worden. Maar wij hebben te dikwijls derzelver goede uitwerkselen gezien, als zij door eenen deskundige waren voorgeschreven, die stoutmoediger of minder naauwgezet was dan het grootste getal hedendaagsche geneesheeren, om mij niet sterk overtuigd te gevoelen, dat er velen in onze maatschappij zijn, die er beter aan zouden wezen, als zij van tijd tot tijd een prikkelend middel gebruikten. Het is waar dat iemand, die eene volmaakte gezondheid geniet, het niet noodig heeft—er niet door beter maar wel slechter kan gemaakt worden. *Maar dit is niet de toestand van zulk een groot getal als men algemeen veronderstelt.*"

Dat zeer vele personen zoo wel prikkelende middelen noodig hebben als voedsel—dat zij, ofschoon dikwijls schadelijk, menigmaal weldadig en zelfs noodzakelijk zijn, kan niet ontkend worden.

III. WIE PRIKKELENDE MIDDELEN NOODIG HEBBEN.

Terwijl het waarheid is, dat geen gezond persoon prikkelende middelen noodig heeft, zijn er toch in den tegenwoordigen staat der maatschappij zoo vele oorzaken, die eene verstoring van het evenwigt der gezondheid bewerken, dat er eene—dikwijls tijdelijke—ongesteldheid kan voorkomen, die een geneesmiddel van eenen prikkelenden aard vereischt; zelfs in gevallen waarvoor geene reden is, om als eene ziekte beschouwd te worden, die een geneesmiddel of eenen geneesheer vereischt.

Vreemdelingen zeggen, dat wij, Amerikanen, een kort levend, teringachtig, schraal, bleek, medicijnslikkend ras zijn. Ten opzigte van de twee eerste punten, toonen de statistieke opgaven aan, dat zij zich niets boven ons hebben te verheffen; en de goed slagende verkoop van kwakzalversmiddelen in Engeland bewijst, dat wij zonder schaamte voor onze geneigdheid tot medicijnslikken kunnen uitkomen. Dat wij mager en bleek zijn moet natuurlijk iemand zeer in het oog vallen, die gewoon is op de hoogroode gezigten der Engelschen te zien, en de schoone kleur te beschouwen, die het voorkomen der engelsche vrouwen onderscheidt, zelfs tot in eenen leeftijd, dien wij voor ver gevorderd houden. Wij zijn in eenen merkwaardigen graad een overwerkt volk. Onze ligchamelijke en geestelijke krachten zijn onophoudelijk ten uiterste ingespannen. De eerste indruk, dien wij op eenen vreemdeling maken, is, dat wij altijd in haast zijn. Onze geestdrift vervoert ons om te veel te ondernemen, en wij zijn niet te vreden met eene matige opstapeling. Wij gunnen ons de oogenblikken niet, aan eten en rust gewijd; en zonderen weinig tijds af voor uitspanning en feestdagen. Alzoo is een groot gedeelte onzer personen van middelbare jaren ziekelijk. Zij hebben geld opgehoopt en trekken zich rijk terug, en wijden zich aan de bezigheid van een overwerkt en verzwakt gestel te koesteren.

De uitkomsten van geneeskundig onderzoek en de vooruitgang der wetenschap doen minder ziekten een doodelijk einde nemen, en bescheremen het leven van hen, die een zwak gestel hebben. Wij hebben daarom meer ziekelijken dan in de dagen van eenvoudiger zeden, toen de maatschappij slechts uit *zieken* en *gezonden* bestond. Een zeer groot getal behoort tot eene klasse, die noch ziek, noch gezond is. Het is daarom moeijelijk eene bepaling van eenen staat van gezondheid te geven. Het meerendeel der menschen gaat klagende daarheen, van de wieg tot aan het graf. Hoe weinigen zijn er, die geene kwaal hebben, verkregen of overgeërfd, die hen aan ziekelijkheid blootstelt? Hoe weinigen zijn er, wier maag en brein den arbeid dragen, die hun is opgelegd, zonder eenen blik van onpasselijkheid te geven? Ga aan den hoek staan van eene druk bezochte straat; vraag aan iemand, die alle voorbijgangers kent, hoe velen eene volmaakte gezondheid genieten; en als gij in staat zijt echte opgaven daarvan te erlangen, zal de uitkomst u verbazen, zoo gij niet gewoon zijt in die rigting te zien. Treed op de galerij van de kerk, waarin gij gewoon zijt uwe godsdienst uit te oefenen; laat uwe oogen langs de banken gaan; onderzoek elk gelaat, en gij zult helaas! weinigen vinden, op welke de zorgen des levens niet zwaar wegen, of die niet heimelijk lijden aan eene der menigte kwalen, "die een erfdeel zijn des vleesches." In het tijdperk der jeugd worden gewoonlijk al de verrigtingen des ligchaams goed volbragt. Hij weet nu naauwelijks dat hij eene maag heeft, die naderhand, gedurende de meeste jaren zijns levens, zich misschien zorgvuldig zal moeten wachten van zich aan het genot van spijs en drank over te geven. Wie heeft niet met verwondering naar het tijdperk zijner jongensjaren teruggezien, toen een hoedvol appels, peren of pruimen zoo menigmaal onder het schortje verdwenen, voornamelijk bij een bezoek op verboden grond, of toen een geheele namiddag te kort was, om de liefde tot wilde spelen te voldoen, van welke nu een kwartier onze ligchaamskrachten zou uitputten? Maar dit tijdperk der jeugd—altijd het aangenaamste en gezondste—vereischt somtijds meer dan de pogingen der natuur om deszelfs levenskracht te onderhouden. De in de kindsheid uitbrekende ziekten laten het gestel uitgeput en zwak, prikkelende middelen vereischende, om het dit te doen te boven komen. Een weinig later is het tijdperk van vrijsterschap dikwijls een zeer bagchelijk tijdperk, in hetwelk de hulp van prikkelende middelen ten sterkste vereischt wordt. Nog later, ontwikkelen zich de jongelingen en meisjes ongeregeld—snel in lengte groeijende, maar anders weinig winnende—en vereischen een oordeelkundig gebruik van dezelfde middelen. Aan eene moeder verschaffen zij, gedurende den zoogtijd, mede eene materiele hulp. Die eene slechte spijsvertering heeft vindt derzelver oordeelkundig gebruik van veel dienst. En hun, die zich zelven als geheel wel beschouwt, kan door gewone vermoeijing, buitengewone waakzaamheid, veel zorg en kommer, overmatigen arbeid, naar ligchaam en ziel, of beiden, in eenen toestand gebragt worden, waarin het zeer verkiesselijk zou zijn eenen versterkenden prikkel te gebruiken; terwijl hij toch nog zou aarzelen te zeggen, dat hij ziek was en eene artsenij behoefde. Voor den sukkelenden en den herstellenden, zoo wel als voor den bejaarden en den zwakken, hebben prikkelende middelen een aangenaam en kostelijk gezondheidgevend en levenbewarend vermogen, door middel van hetwelk de tier wordt hersteld, nieuwe kracht medegedeeld en de dienstigheid en het gemak van oude jaren uitgebreid en bevorderd. In ongezonde streken worden prikkelende middelen in het bijzonder vereischt. Geloofwaardige ooggetuigen verzekeren, dat te midden van de vreesselijke slagting, waarmede het leggen van den Panama spoorweg gepaard ging—eene onderneming, die meer menschenlevens heeft gekost, dan vele lange veldtogten of bloedige veldslagen—niemand onbesmet bleef van de ziekte, dan zij, die dagelijks dronken, en goed. Als een geneesmiddel voor de beet van slangen en vele andere toevallen en ziekten worden nu en zijn altijd prikkelende middelen, door de geneesheeren, als een heilzaam toevoegsel bij de middelen tot herstel beschouwd, welke de Voorzienigheid hun verschaft heeft.

De Nieuwsbode.

SHEBOYGAN, WIS.

J. Quintus, Redacteur.

$2,00 per jaar, in vooruitbetaling.

DINGSDAG, DEN 4 DECEMBER 1855.

— De Nieuwsbode kost voor Nederland $2½ per jaar $ 2,00 in de 6 maanden: enkele nommers 10 Cents.

— Kleine sommen gelds, hetzij beneden een dollar, of centen boven een of meer dollars, kunnen ons immer per brief in poststempels van *een* en *drie* cents, van laatstgenoemde 't liefst, in betaling worden toegezonden.

Zulke stempels kan men koopen bij alle postmeesters.

NB.—Geboorte-, Trouw- en Doodberigten worden in den Nieuwsbode geplaatst voor 25 Cents.

ZITTING VAN HET CONGRES.

Volgens grondwettige bepaling moest gisteren het 34ste Congres der Vereenigde Staten geopend worden, op welker zitting de oogen van gansch Amerika gerigt zijn, uithoofde der gewigtige strijdvragen welke er de beslissing afwachten.

Slavernij zal (gelijk het zulks immer was, en voortdurend zal blijven) eene netelige kwestie ter overweging uitmaken. De zaak zal zich voordoen in de wijze van beslissing wie de afgevaardigde naar het Congres uit Kansas is. De Vrije Staten mannen hebben de magt in handen; de slavernij kwestie is openlijk opgeworpen; zij zijn met inzigt op die kwestie verkozen; de pro-slavernij administratie en de Kansas-Nebraska bill, zijn door het volk afgekeurd, en het volk heeft het regt, te eischen, dat hunne wenschen door hunne vertegenwoordigers in acht zullen genomen worden. Wij weten dat vele der Noordelijke volksvertegenwoordigers hunnen pligt zullen getrouw blijven; aan anderen twijfelen wij, want het zijn niet altijd de grootste schreeuwers die het meest ten uitvoer brengen. Er is een genoegzaam aantal vrijheidsgezinden in het Huis, om de regten der vrijheidsvrienden te handhaven, maar wij vreezen, dat zij dien doorzettenden wil missen, om die regten in eenen onwankelbaren geest te eischen. Verre is het van ons, dat wij hen eene onregtvaardige handeling jegens hunne zuidelijke broederen wenschen te zien begaan, en evenmin hopen wij, dat zij eene der regten van het Noorden zullen opgeven. Wij zullen zien of het gebulk van 't Zuiden, de vrees voor de veiligheid der Unie, de hoop op buitenlandsche gezantschappen en de liefde voor zuidelijk katoen, andermaal de regtvaardige eischen der Noordelijke burgers dezer Republiek zullen overheerschen.

Eene andere kwestie, welke meer of min de aandacht van het Congres zal bezig houden, is die betrekkelijk de Mormonen. Dit wordt eene nationale kwestie van buitengewoon gewigt, en eene op welke beslissing wij ons moeten voorbereiden; want beslist moet zij worden. Sommige vragen moge men ontwijken, en het is een oud gebruik om ze te ontwijken wanneer dit doenlijk is, maar aangaande dit punt zal eene afzonderlijke vraag ontstaan, eene vraag, welke zich zelve op niet verwijderden dag aan de aandacht onzer wetgevers zal opdringen.

Onze relatien met vreemde mogendheden zijn tamelijk in de war, omdat wij geene buitenlandsche politiek hebben. De vraag om deze te vestigen, vereischt de ernstige overweging onzer vertegenwoordigers, en wij vertrouwen dat zij zulks ook ontvangen zal, want het is eene in het oog vallende daadzaak, dat Amerika, ofschoon gevreesd ter oorzake van hare inwendige kracht, bij vreemde mogendheden niet geëerd wordt, daar onze afgezanten, geene buitenlandsche staatkunde hebbende om hen te leiden, zich zelven vaak aan eene regtmatige beschimping bloot stellen. Onze binnenlandsche staatkunde is, wat inwendige verbeteringen en tarief betreft, vrij wel vastgesteld, en ofschoon dezelve mogen ter sprake komen, zullen zij slechts weinig aandacht verwekken.

Behalve hunne andere pligten, namen onze wetgevers vroeger steeds de taak op zich, om te bepalen, wie President worden zal.—Wij veronderstellen dat zij met alle gedienstigheid hetzelfde werk dezen winter verrigten zullen, daar de verkiezing van eenen President aanstaande November moet plaats hebben.

Men ziet dus uit bovenstaande, dat zij werk genoeg te doen en eene goede gelegenheid tot het geven van *speeches* hebben zullen. Onder onze wetgevers telt men een aantal vloeijende, zoo niet welsprekende redenaars, doch vraagt men naar staatsmannen, mannen wier verstand de waarheid van staatkundige bezuiniging kan bevatten, mannen die wetten helpen maken met een onwrikbaar regard op de fondamentele beginselen van Amerikaansch republicanismus, dan vindt men een bedroevend klein getal in de zalen van het kapitool te Washington.

Brievenfrankering door stempels. — De Washington *Union*, roept de aandacht in op het volgende: dat bij de wet van 3 Maart 1855, welke vordert dat alle brieven, die niet vrij van port in de Ver. Staten verzonden worden, en niet van of naar een vreemd land, moeten gefrankeerd worden, ook werd gelast dat van af en na den 1 Jan. 1856, "de Postmeester Generaal van de postmeesters mag eischen, dat zij postzegels op alle gefrankeerde brieven plakken, op welke dit door de schrijvers niet is gedaan."

De *Union* meldt ook dat de *Postmeester Generaal heeft goed gevonden, van de postmeesters te eischen zich aan deze voorziening der wet te onderwerpen en dezelve in werking te brengen;* en, als dit nog niet geschied is, zich van poststempels te voorzien, door hunne aanvraag om dezelven aan den derden hulp Postmeester Generaal te zenden. Het spreekt van zelf, dat het de bedoeling niet is en ook niet verwacht wordt, dat deze regeling op de postmeesters de moeite zal laden, om poststempels op brieven te plakken, waar de schrijvers zonder ongemak dit zelve konden gedaan hebben. De hoofdzaak voor postmeesters is te zorgen, dat zij steeds goed van stempels zijn voorzien, opdat alle personen die dezelve noodig hebben, ze kunnen krijgen.

Engeland en Amerika. — De Washington Union zegt in een goed artikel over den tegenwoordigen toestand der zaken tusschen Engeland en Amerika:

God beware dat er een tweede oorlog tusschen de Ver. Staten en Groot Brittanje zou ontstaan; maar wij gelooven met vertrouwen, dat, als zulk een oorlog mogt voorvallen, wij drie maal honderd duizend man zouden op de been kunnen brengen voor eenen inval in Engeland, met minder moeite, dan dit dertig duizend man voor eenen inval in Rusland op de been brengt.

Een echtgenoot van Wyoming County verkocht voor $500.—De Cleveland Plaindealer verhaalt het volgende:

"Eenige dagen geleden passeerde hier eene vrouw, welke haren echtgenoot vervolgde, die het ongeluk had gehad van eenen hevigen aanval van "hartstogtelijke aantrekking" te krijgen, en met eene andere vrouw was weggeloopen van Wyoming County N. Y., naar Loran County. Zij nam uit deze stad een troepje policiebeambten mede en ging naar Elyria. De man het naderend gevaar in zijne neusgaten gewaar wordende, hetwelk met andere woorden gezegd zijnde, is: ruikende, liet zijn geld achter bij zijnen neef om des te harder te kunnen loopen, en ging op den spoortrein naar het zuiden. Onder weg begon hij echter eenige twijfelingen aangaande de eerlijkheid van dien neef te koesteren, of te bedenken, dat het bij hem zelven toch misschien beter bewaard was dan bij dezen, en keerde met den eersten den besten trein terug.—Hier ontmoette hij zijne vervolgers, en er werden onderhandelingen aangeknoopt. De uitslag was, dat de vrouw al haar regt, hare aanspraken en genegenheid op en in haren echtgenoot verkocht, en dat hij eenen schandelijken vrede kocht voor vijf honderd dollars. De vrouw keerde naar Wyoming terug zonder man, maar met haren zak vol duimkruid."

De Spoorweg zamenzweerders.—Men zie dienaangaande de binnenlandsche berigten. De *Madison Democrat* zegt daarvan het volgende:

"Door welke kunsten, of met welk een vreemd oogmerk, de Jury in de beslissing der uitspraak verdeeld was, kunnen wij zelfs niet gissen. Maar wij weten, dat, als er dus met de justitie kan geleefd worden—als een bewezen en overtuigend blijk van wreedaardige misdaad de gemoederen der gezworenen niet overtuigt—als menschen gelijk de Davolts, door regtsgeleerde woordverdraaijingen of eenige andere middelen, de regtvaardige straffen der wet ontgaan, de algemeene veiligheid ten einde is; het leven der burgers geene zekerheid heeft tegen den aanval der woestaards, en elk een verleid zal worden tot het gebruik van zijne eigene middelen tot zelfbehoud of tot bestraffing. De tooneelen van Mayberry's ontzettenden dood, en De Bar's ijsselijke boetedoening voor zijne misdaad, zijn te versch in ons geheugen om niet eene huivering van vrees te verwekken bij het voorzien van de gevolgen, welke het beleedigd gevoel van openbare regtvaardigheid weder kan hebben op de misdadigers, die de verdiende straf ontgingen, door de zwakheid of de verdraaijingen der wet.

Een ander verhoor van de twee Davolts zal onmiddelijk plaats hebben, en wij doen hun geen onregt aan als wij hopen, dat een vonnis hetwelk gunstiger is voor een algemeen beveiligd zijn voor dergelijke beruchte snoodaards, er de uitslag van zal zijn."

Het paard—niet de man. —Bij eene jongste zitting van de raad van Supervisors van Washington county, leverde de Sheriff dier county eene rekening in van reiskosten. Een lid van het bestuur verklaarde dat de Sheriff te paard had gereden om de papieren, waarvoor het reisgeld geeischt werd, te bezorgen, waarop de raad van Supervisors weigerde aan den eisch te voldoen, op grond dat het "het paard, en niet de man was", waardoor de reis was gedaan.

Landkantoren gesloten.—Op last van het algemeen landbestuur, werd niet alleen het Milwaukee landkantoor gesloten, dat met het Menasha landkantoor was in een gesmolten; maar er werden nog de volgende landkantoren gesloten; het landkantoor te Kalamazoo, Mich., dat met het kantoor te Ionia in denzelfden Staat werd zamengesmolten; het kantoor te Shawneetown en Kaskasia, Ill., dat met het landkantoor te Springfield werd vereenigd; verder het landkantoor te Fairfield, Iowa, dat bij het kantoor van Chasi ton werd gevoegd.

Buitenlandsche betrekkingen. —Door de Canada, van Engeland ontvangene berigten, ondergingen gisteren een onderzoek in het staatsdepartement, te Washington, gelijk wij per telegraaf vernomen, en worden als officieel beschouwd. Men heeft verstaan dat de voorstellingen van ons gouvernement aangaande de aangehaalde schending der onzijdigheidswet door den heer Crampton, Britsch gezant, niet op die regt door zee manier hebben gehandeld als ons gouvernement het regt had te verwachten. De heer Buchanan zegt, dat de betuigingen van vriendschap van het britsch kabinet overvloediger zijn dan ooit, en legt het gevoelen aan den dag dat er tot uitstel alles in de hoop dat er zich iets zal opdoen hetwelk het britsch gouvernement van deze strikvraag zal bevrijden. Dit het geval zijnde, zijn wij geneigd te gelooven, dat Crampton gezant blijft, en Buchanan zijnen post niet verlaat. Aldus eindigt de *oorlog* met Engeland.—"De bergen baarden en bragten een verbazend klein muisje voort."

☞ In de State Bank te Madison verwerpt men de noten van de volgende banken:

Ship Builders' Bank, Rockland, Maine;
Valley Bank, Hagerstown, Maryland;
Farmers' & Merchants Bank, Greensboro, Maryland;
Warren County Bank, Warren, Pa.

De drie laatstgenoemden zijn ware vodden.

☞ Twintig jaar geleden was Iowa eene wildernis, slechts door wilden bewoond. Nu heeft het eene bevolking, die op ongeveer zes maal honderd duizend zielen wordt geschat, en bij voortduring toeneemt. De landverhuizing naar dien Staat is dit jaar zeer groot geweest.

☞ In eenen omtrek van vijf mijlen rondom Sebastopol verondersteld men, dat meer bloed is gestort en meer menschenlevens zijn opgeofferd, en meer ellende is veroorzaakt, dan op eenige andere even groote uitgestrektheid, in denzelfden tijd, sedert den zondvloed.

☞ *Land Warrants* worden dagelijks minder in prijs—ten gevolge van het groote aantal, dat is afgegeven. Thompson zegt dat 120s gedaald zijn op $1,06. Speculanten zullen dit in gedachtenis houden.

☞ Men zegt, dat Rachel in minder dan twee maanden ongeveer $45,000 heeft gemaakt voor hare optredingen te New York en Boston, en haar broeder niet minder dan $30,000.

☞ De *Western World* is in dit jaar honderd en twaalf maal tusschen Detroit en Buffalo gevaren, niet eene beurt overslaande. Geen ongeluk is deze boot overkomen en ook niemand van de passagiers of het scheepsvolk.

Worsteling in de duisternis met eenen inbreker.—Heden morgen ongeveer ten half drie ure, brak een kerel in de woning van den heer A. Lournz, No. 349 Bowery, terwijl het huisgezin in diepen slaap lag. Hij ging, in dezelfde kamer waarin het huisgezin lag, stelselmatig aan het werk, en pakte eene menigte kleederen en andere goederen bij een, om weg te dragen.

Het geraas van den snoodaard deed echter den heer Lournz ontwaken, die in het donker opsprong en hem pakte. Zij worstelden en de inbreker wierp Lournz tegen den grond. Deze hield echter vast en trok den inbreker mede.

Mej. Lournz werd beangst, en haar hoofd uit het raam stekende, riep zij om de "wacht!" De policie-beambte John W. Green kwam haar te hulp, en ging in het huis. Er was intusschen een licht aangebragt, en de beambte zag de twee mannen elkander vasthouden.

Den policie-beambte ziende, liet de inbreker Lournz los, en viel op den beambte aan. Deze was echter voorbereid en sloeg hem drie maal op het hoofd, waardoor de schelm erg bezeerd en nedergeworpen werd. Daarop bond hij met een touw, dat hij in zijnen zak had, den inbreker de handen. Eenige seconden daarna stond hij van den vloer op, en de beambte nam hem mede naar beneden. Toen hij de voordeur opende om hem uit te laten, ligtte de inbreker zijne gebondene handen op en bragt den beambte zulk eenen slag toe, dat hij in de kamer viel. De kerel liep toen de vierde straat af, en de beambte stond op en vervolgde hem.

Nabij den hoek der vierde straat en de Second Avenue komende, haalde de beambte den inbreker in, sloeg hem weder met zijnen knuppel en velde hem ter aarde, waarop hij zich van hem verzekerde. Nu kwam er een burger tot bijstand van den ambtenaar opdagen, en zij bragten te zamen den inbreker, die erg bezeerd scheen, na het stationshuis van de vijftiende wijk.

De gevangene werd dezen morgen voor regter Davison, in het Esex markt policie geregtshof, gebragt, waar hij zijnen naam opgaf als George Clifton. Een groot aantal keizers of loopers werden in zijnen zak gevonden. Hij werd tot een verhoor naar de court of sessions verwezen.—*New York Evening Post.*

BINNENLANDSCHE BERIGTEN.

Sheboygan, 3 Dec. Men zegt dat het nieuwe schip, de J. S. Harvey, onlangs alhier op de werf van den heer Beaupre van stapel geloopen, in de haven van Buffalo op zijn anker heeft gestooten, dien ten gevolge een lek heeft bekomen, en met 16 duim water in zijn hol is gezonken. Het was met tarwe geladen en van hier uitgeloopen.

— Vaste goederen gaan dezer dagen met veel levendigheid van de eene in de andere hand over. Wij vernemen, dat de heer A. P. Lyman van J. L. Moore, gedurende eenige dagen, voor een bedrag van over de $10.000 gekocht heeft. Koopers zijn er veel en de eigenaars zijn geheel opgewonden.

— Er is eene verandering gekomen in de uren van aankomst en afvaart der mailbooten, van de zoogenaamde *Clements Linie.* Aankomst der boot te Sheboygan, 's avonds omstreeks 6 uren, afvaart een uur later. Afvaart van Milwaukee naar Chicago 's morgens ten 8 uren en van Milwaukee naar Sheboygan 's namiddags ten 4 uren.

— De heer C.R. Alton, hoofd ingenieur van den *Lake Shore Rail Road,* heeft zich met zijne landmeters sinds ettelijke dagen in en nabij deze stad opgehouden, tot het doen van voorbereidende opmeting van den geprojecteerden spoorweg, door town *Holland* loopende, en hebbende zijne opmeting van Milwaukee af nu tot Sheboygan voltooid. Onze Stedelijke Raad heeft $1000 afgezonderd, om in de kosten dezer opmeting te gemoet te komen, en onze burgers zijn besloten om allen mogelijken bijstand te bieden aan de onderneming, noodig om hare spoedige voltooijing tot deze stad te verzekeren. Dat zij, die deze zaak bestieren, vast besloten zijn om den spoorweg eerlang in gereedheid te hebben, is, gelooven wij, eene daadzaak, en onze lezers in stad en county moeten zich dan ook niet verwonderen, wanneer zij binnen de eerstvolgende achttien maanden het schelle fluitje der locomotief hooren.

— De schoener *Contest,* van Buffalo, is hier in eenen deerlijk gehavenden toestand binnen geloopen, met 1350 barrels appels en 1100 barrels zout. Zij zal hier den winter doorbrengen en inmiddels op de werf gaan.

— Mlle Rachel is (voor dit najaar,) den 17 Nov. ll., voor het laatst te New York opgetreden, en wel in Niblo's Garden.—De *Herald* zegt, dat het huis opgepropt vol was van de schitterendste en aanzienlijkste toeschouwers, die sedert ontelbare dagen op een tooneel te New York gezien zijn. Er werd $3,934 ontvangen, de hoogste som, die ooit aan de deur van Niblo's Schouwburg is ingekomen. De uitvoering werd, van begin tot einde, met de grootste geestdrift toegejuicht, en aan het einde van het stuk, trad *Rachel* voorwaarts en zeide eenige verzen op, die voor die gelegenheid vervaardigd waren. Daarop verwijderde zij zich onder luide toejuichingen.

— Er zijn slechts 18000 Europeaansche landverhuizers in de maand October in dit land aangekomen. Een jaar geleden, was, in den zelfden tijd, het getal bijna driemaal zoo groot. Het verslag der commissarissen toont aan, dat de gansche landverhuizing in dit jaar geringer zal zijn, dan in den loop der verscheidene jaren, en *niet half zoo groot* als die van verleden jaar.

— De commissie van onderzoek heeft door middel van de bladen van St. Louis, haar verslag uitgebragt. Zij kwamen tot het besluit na het verhoor der getuigen enz.:

"Wij zijn daarom van meening, dat de onmiddelijke oorzaak dezes ongeluks was de hooge mate van spoed, waarmede de trein zich, tijdens het ongeluk, bewoog."

De trein had eenen gang van 12 mijlen in het uur. De brug (van den pacific railroad, zie no. 46) zou behouden zijn gebleven met eenen spoed van vijf mijlen in het uur.

— Verleden Zaturdag, zegt de Appleton *Crescent* van den 24 Nov., hadden wij een knappe sneeuwbui, de sneeuw viel zoo dik dat des namiddags verscheidene sleden op den plankenweg kwamen. Alles ging goed, behalve als de sleden van dien weg af weken; dan was het wat papperig.

Madison, 24 Nov. Het proces tegen de spoorweg-zamenzweerders, werd gisteren voormiddag aan de gezworenen overgegeven. Na tot den avond beraadslaagd te hebben, kwamen zij voor het geregtshof terug en verklaarden, dat zij het niet eens konden worden. Zij werden weder met inlichtingen weggezonden, maar kwamen laat in den avond, met dezelfde verklaring terug, en werden diensvolgens ontslagen. Dit bragt veel verbazing en verontwaardiging te weeg.—*Madison Patriot.*

Er zal onmiddelijk een ander verhoor der schuldigen plaats hebben.—*Argus.*

Newark. N. J., 20 Nov. In de meergemelde vergadering der Ieren, die gisteren avond in Liberty Hall gehouden werd, zette kapitein *Butter* van New York, het doel der te vormen vereeniging uit een. Hij las tot dat einde de constitutie der reeds te New York bestaande vereeniging voor. Het heet daarin, dat de tegenwoordige tijd daar toe geschikt was, om Ierland van het Engelsche juk te bevrijden. Ten dien einde moesten de Ieren in Amerika manschappen en geldmiddelen leveren. Dit moest door het vormen van vereenigingen geschieden, die uit militaire en burgerlijke leden bestaan. De eerste zullen gewapend en op militairen voet gebragt worden, de laatste bijdragen in geld leveren. Van de bijdragen waarvoor is ingeteekend zal voorloopig slechts een tiende opgenomen worden. Eene algemeene commissie en staats-commissien zullen de verdeeling der inkomende geldmiddelen bepalen. Als er binnen drie jaren geenen slag tegen Engeland geleverd wordt, zullen de bijdragen, in zoo verre zij niet verbruikt zijn, worden teruggegeven.

Te New York zijn, niet gerekend de daar bestaande Iersche militie compagnien, reeds 3000 militaire leden ingeschreven. De redenaar zette uit een, dat het wapenen en op militairen voet brengen, niet tegen de wetten der Ver. Staten liep, en als de tijd tot handelen daar was, meende hij, dan zouden de vorderingen Gods en der natuur, willekeurige regeringsmaatregelen overwinnen.

Na het slot dezer rede werden terstond bijdragen ingezameld.

De Iersch katholijke geestelijkheid is bepaald tegen deze beweging opgetreden. De prediker in de St. Patrick's hoofdkerk, bulderde verleden Zondag daartegen van den kansel. Als de beweging desniettegenstaande voortgaat, dan is dit een bewijs, dat de Ieren niet zoo zeer van hun priesterdom afhangen, als men gewoonlijk hoort beweren.

New York, 21 Nov. Over de handelwijze der kommissarissen van landverhuizing in Castle Garden, gaan van alle kanten de bitterste klagten op. De landverhuizers moeten er veeltijds erger aan zijn, dan onder het vroegere runners bedriegerstel. Aan alle zijden klaagt men over bedrieglijke tickets, gestolen of verloren pakkaadje enz. In het bijzonder treffen deze rampen de Duitsche landverhuizers. De president van het duitsche gezelschap, de heer *Garrigue,* die $ 2500 inkomen heeft, doet niet het minste, om aan al de bezwaren, die bij hem worden ingebragt, een einde te maken.

New York, 28 Nov. De ontruimingsdag (evacuation day, dus genaamd omdat het Britsche leger op dien dag in 1782 deze stad ontruimde) is vergisteren hier gevierd. De veteranen van 1812 deden op de batterij een saluut schot met 13 kanonnen, en de eerste divisie der New Yorksche militie paradeerde en passeerde in revue, in de City Hall (het stadhuis) voor Gouverneur *Clark* en de civiele autoriteiten. De gouverneur ontving des namiddags bezoek van een groot getal burgers, in de city hall.

— In den rand der aldermen (schepen) heeft de landcommissie besloten een gunstig rapport uit te brengen over het voorstel des heeren *Lansing,* om een gedenkstuk voor *Washington* op de batterij op te rigten. Er is voorgesteld dat dit gedenkstuk 600 voet hoog zal zijn, met een standbeeld van Washington, van 28 voet hoog, er op. Het geheel moet van ijzer gemaakt en in 10 jaren voltooid zijn.

Philadelphia, 22 Nov. Den tandmeester *Beals,* die in de gevangenis was, omdat hij een meisje, hetwelk hij, opdat zij geene pijn van het kiestrekken zou hebben, met chloroform bedwelmd had, had gekust, is door Gouverneur *Pollock* genade geschonken.

Cincinnati, 22 Nov. Gisteren had hier eene conventie der noordelijke Know Nothings plaats; 43 afgevaardigden uit de staten Ohio, Illinois, Vermont, Rhode Island, Pennsylvanie, Massachusetts en Michigan waren tegenwoordig.

— Het varkensvleesch is reeds tot $ 7,00 de 100 pond gestegen.

St. Louis, 23 Nov. Robert M. O. Blenis, werd gisteren tot het stellen van eenen borgtogt van $ 40,000 toegelaten. Zijn appel werd goedgekeurd en de zaak voor het hoog geregtshof gebragt.

Cincinnati, 23 Nov. De Know Nothing conventie, wier leden tot 104 gestegen was, heeft heden hare zittingen gesloten. Met 93 tegen 11 stemmen heeft zij eene reeks van besluiten aangenomen, die de herroeping van het Missouri Compromis doemen en deszelfs herstelling verlangen, tegen de opneming van zulke slaven staten protesteren, die van het door het Missouri Compromis vrij verklaarde land gevormd zijn, en elke verbindtenis met partijen van de hand wijzen, die het opgeven der "Amerikaansche" grondstellingen en de ontbinding der amerikaansche partij verlangen.

Op den 14 Febr. e. k. zal er weder eene conventie te Philadelphia plaats hebben.

Eene reeks van vrij innige besluiten, die door de afgevaardigden van Ohio en Michigan werden voorgesteld, zijn verworpen.

Albany, 24 Nov. Een der zonderlingste gevallen van gestolen goed terug te krijgen, is ons dus, door den policiedienaar *Wimple,* medegedeeld. Verleden Julij twee jaren geleden, sloot mejufvrouw *Morey,* modemaakster in de William straat, gelijk hare gewoonte in de zomermaanden was, haar huis, en ging uit de stad naar het land, nadat zij zulke kleedingstukken als zij niet noodig zou hebben had ingepakt. Een koffer bevatte eene groote hoeveelheid kostbare kleederen, talrijke geschenken bestaande in kostbare artikelen, enz., op al hetwelk zij hoogen prijs stelde.

Zij was verscheidene weken op het land geweest, en bij hare terugkeering vond zij haar huis opengebroken en haren koffer gestolen. Er werd onderzoek naar gedaan, maar er was geen spoor van te vinden, en zij gaf eindelijk de vervolging op.

Verleden lente werd er op den postwagen, die tusschen deze stad en Schoharie loopt, een koffer gevonden zonder eigenaar. Dezelve werd verscheidene dagen, her- en der-waarts vervoerd, in de hoop dat de eigenaar zou gevonden worden, tot dat hij ten laatste in het regthuis werd nedergezet ter terugeisching. Eenige weken geleden opende de heer *Root,* eigenaar van de postwagen onderneming, den koffer in de tegenwoordigheid van getuigen, en vond dien opgevuld met zijden kleedjes en andere vrouwen gewaden. Op eenige der artikels stond de naam van Mejufv. *Morey.*

De heer *Root* kwam naar deze stad, en van het voorval melding makende in de tegenwoordigheid van iemand, die zich den diefstal herinnerde, werd de eigenaresse in eens aangewezen, en mejufv. *Morey* heeft gisteren haren koffer en hare goederen terug gekregen. Zij meent dat eenige der laatsten gedragen zijn, nadat zij gestolen waren.

Jefferson, Mo., 22 Nov. In den Senaat werden gisteren de discussien over het besloten stelsel voortgezet en een wetsontwerp gepasseerd, waardoor het met luider stemme afstemmings-stelsel in den gansche staat wordt ingevoerd.

— De St. Louis *Republican* zegt, dat sedert het jongste spoorwegongeluk, waarbij zulk een aantal menschen omkwamen, bij vele lieden de lust is vergaan, om aan het tot stand brengen van openbare verbeteringen deel te nemen. Het blad stelt aan de wetgeving des staats de noodzakelijkheid voor, van tot zulke schikkingen te besluiten, als tot de uitvoering dezes werks noodzakelijk en practisch verschijnen.

Baltimore, 27 Nov. De nieuwspapieren van New Orleans van verleden Maandag zijn aangekomen. Zij bevatten bijzonderheden van het nieuws van Mexico tot den 18 Nov. *Alvarez* was met 5000 man de stad Mexico binnengetrokken, en rustig ontvangen. Het garnizoen had de stad ontruimd. De zetel des gouvernements zal op den 17 Febr. bij voortduring naar Belano De Hidalgo verplaatst worden. De beste verstandhouding bestond tusschen *Alvarez* en *Vidom.*

Louisville, 27 Nov. De Amerikaansche algemeene vergadering, welke was aangekondigd van heden in deze stad te zullen plaats hebben, werd naar behooren heden morgen geregeld. De afgevaardigden van Ohio, Massachusetts, Pennsylvanie, Illinois, Missouri en Kentucky waren tegenwoordig. *C. B. Bartlett* van Kentucky, werd tot president gekozen. Er werden besluiten genomen, dat de Unie der Staten de beste verzekering en den besten waarborg geeft voor het behoud van de vrijheid des Amerikaanschen volks; dat zij het licht van bijzondere oordeelvellingen in zaken van godsdienst op prijs stelden en dezelve in anderen vereerden; dat zij zich verzetten tegen de vereeniging van kerk en staat; en ook kerkelijke vereenigingen, van welke benaming ook, met het doel om eenen staatkundigen invloed uit te oefenen.

Dat zij de gebeurtenissen van den 6 Aug. te Louisville beweenen, maar zich in geenen deele voor dezelve verantwoordelijk gevoelen, en dat zij openlijk verklaren, dat geen tooneel van geweld door hen was beraamd of bedacht, dat de zamenrotting ontstaan was door baldadige aanvallen van vreemdelingen op argelooze burgers, die zich met de kiezing niet bemoeiden.

Dat zij niet eenige poging van eene vreemde magt, om zich van het staatkundig bestuur meester te maken, onder voorwendsel van kerkelijk regtsgebied, anders erkennen kunnen, dan als een' aanval op de instellingen van Amerika; dat de bestaande naturalisatie-wetten onvoldoende en onveilig zijn, en dat de additionele wetgeving door het Congres ten opzigte van dezelve noodzakelijk is; dat zij de grondbeginselen des platforms der Amerikaansche partij, welke te Philadelphia zijn aangenomen, handhaven als de grondslag van het staatkundige gedrag der Amerikaansche partij.

Dat zij geenen verderen twist over dit onderwerp wenschen, maar als ooit eene gelijke gelegenheid dergelijke hunner spoorigheid en snoodheid aan de zijde hunner tegenstanders deed ontstaan, de Amerikanen van Louisville hunne regten krachtig zullen handhaven, er moge van komen wat wil.

Missouri. De St. Louis *Intelligencer* van den 10 Nov. bevat een berigt over eene door de burgers van Weston in Platte County gehoudene vergadering. Men zal zich herinneren, dat voor geruimen tijd de redacteur van een blaadje getiteld *Park uit Parksville,* verdreven en diens pers in de rivier geworpen werd. Nu moet het uitgekomen zijn, dat de daders van toen geene burgers van Parksville zijn geweest, maar van de stad Platte, de woonplaats van den Know Nothing Atchison gekomen waren. Het doel der vergadering te Weston was daarom, tegen zulk eene kwetsing van het souvereiniteits-grondbeginsel te protesteren en het regt te doen gelden, van in zijn eigen huis geene indringers te dulden, maar voor hunne aangelegenheden zelve te zorgen.

Alabama.—De boodschap van Gouv. Winston is van onbetamelijke lengte, en na over staatszaken te hebben geredekaveld, treedt hij in eene uitgewerkte overweging van de slaven-kwestie. Hij komt tot het besluit, dat het Zuiden zoolang aanvallen verduurd heeft, dat het niet langer uit te houden is, en als het eenige "verbeteringsmiddel" beveelt hij "eene unie van het Zuiden" aan, en een besluit, daar zij menschen en middelen genoeg hebben, *om beide de politieke en commercieele onafhankelijkheid van het noorden te handhaven.*" Hij denkt dat *"de dag voor compromissen voorbij is."*

GEMENGDE BERIGTEN.

De heer Fillmore heeft een bezoek bij den Koning van Holland afgelegd.—Men berigt van St. Paul, Minnesota, dat de Mississippi vol drijfijs is. De stoombooten hebben hunne laatste reis gedaan.—Te Ontonagon, aan den oever van het meer Superior, lag veertien dagen geleden de sneeuw twintig duim dik, en een heer, die van Engle Harbor naar Eagle river reed, een' afstand van 15 mijlen, vond dezelve langs den ganschen weg gemiddeld achttien duim dik.—Twee Afrikaansche tweelingen van het vrouwelijke geslacht, die met de ruggen zijn aan een gegroeid, zijn te Londen te zien. Zij zijn vlug en goed bij haar verstand.—De stad Racine, Wis. is thans ook met gas verlicht.—Ook te Boston is sneeuw gevallen.—Senator Douglas ligt ziek te Terre Haute, Indiana.—Brigham Young wordt gezegd $800.000 waard te zijn, en die heeft hij met zijne 83 vrouwen wel noodig.—De

---

In verzwakten en uitgeputten toestand, is er niet een hulpmiddel, in den tegenwoordigen staat der wetenschap, behalve alcoholische en vloeibare prikkels. In dit opzigt staan zij juist in dezelfde betrekking tot den aard als zij *altijd gedaan* hebben, sedert het vroegste tijdperk hunner geschiedenis. Het is waar, derzelver gebruik vereischt verstandige voorzigtigheid, ten opzigte van welke den raad van deskundigen moet ingeroepen worden. Voor sommigen is hun gebruik, in elke hoeveelheid, kwaad. Er zijn er velen, die van een volbloedig gestel zijn—ieder ons voedsel in de bestanddeelen des bloeds veranderd wordende—wier hoogrood gelaat en goedaardigheid hen tot gunstelingen in de zamenleving maken. Deze klasse heeft geenen prikkel noodig; voor hen is deze een openbaar nadeel. Een slappe eetregel, en onthouding van opwekkende dranken en van veel dierlijk voedsel, geeft hun de eenige kans om veilig het hagchelijke tijdperk des levens te bereiken, zonder door eenigen vorm van beroerte overvallen te worden, welke dikwerf zich hunne eerste en laatste ziekte betoont. Het is het ongeluk dezer klasse, dat zij gewoonlijk juist dat voedsel en dien drank begeeren, welke het minst verkiesselijk is, dat zij gebruiken moesten; en het kost menigmaal veel moeite er hen van af te houden. Nooit aan ongesteldheid geleden hebbende, lagchen zij om hunnen zenuwachtigen vriend, die veel klaagt, maar des levens bezigheden met kracht doorzet, en dikwijls het ongeloofelijke ten uitvoer brengt; nogtans, gelijk de wilg, buigt deze voor de aanvallen van ziekte en herstelt weder, terwijl zijn forsche buurman, met zijne ijzeren gestalte, door hare kracht gebroken wordt.

Er is eene klasse, aan welke de wereld veel verpligt is, meer waarschijnlijk dan aan eenige andere, wier bijzondere zending in dit leven die van werkzaamheid schijnt te zijn. Zij zijn gewoonlijk tenger, beneden de middelbare lengte, zenuwachtig, ziekelijk, en kunnen geene hevige vermoeijenis van eenen ongewonen aard verdragen, daar hunne redelijke vermogens dikwijls grooter zijn dan hunne ligchaamskrachten. Sommigen dezer klasse herinneren ons aan eene zwakke stoomboot met een te groot machine, dat haar teistert, en terwijl het haar snel voortdrijft tot de vervulling van zijn doel, snel haar zamenstel vernietigt. Deze zijn gewoonlijk vol geestdrift, en maken dikwijls eenige bijzondere zaak tot het hobbelpaard en de bezigheid huns levens. Zij leven juist ongeveer lang genoeg om hun wit te treffen en te sterven. Deze klasse, van welke in beide seksen vele voorbeelden zijn, hebben menigmaal zachte prikkels noodig, om hen in den arbeid, dien zij zich zelven hebben opgelegd, te ondersteunen. Het is nutteloos hun rust en ontspanning aan te raden; *Zij kunnen niet rusten;* werkeloosheid is hun onverdragelijk. Als zij waken, doet dit nadeel. Zij vinden weinig tijds voor de genoegens des gezelligen levens; een uur met praten of met schaken doorgebragt zou hun een geheel verlies schijnen. Wat hun betreft, er komt menigmaal een tijd dat de geneesheer, of de verstandige vrouw, of vriend het gebruik van den eenen of anderen zachten prikkel aanbeveelt, om het overladen gestel voor uitputting te bewaren, het gevolg van buitengewonen ligchamelijken arbeid of van sterke inspanning der ziel.

Er zijn anderen, wier gestalte ligtor schijnt zamengesteld te zijn; zij zijn meestal lang; terwijl zij jong zijn zwak ofschoon zelden ziek; zij hebben geene tier, oogenschijnlijk uit gebrek aan ligchaamskracht; als zij tot middelbare jaren komen, lijden zij aan dat wat, bij gebrek van eenen anderen naam, "algemeene verzwakking" genoemd wordt. Zij kenmerken zich niet door eene groote zielskracht, daar de ziel met het ligchaam schijnt overeen te stemmen. Het hart schijnt niet bekwaam voor de taak om het bloed naar de verste uiteinden te drijven. Deze menschen hebben in de wereld den naam van beminnenswaardigheid, en eene soort van lijdelijke voortreffelijkheid te bezitten, welke hun zeker in hooge mate eigen zijn. Uitgezonderd eene gebrekkige spijsvertering, welke gedurende het tijdperk van slechte verduwing, van de vijf en twintig, tot de vijf en dertig jaar, zelden mist hun lastig te vallen—voornamelijk als zij een zittend leven leiden—gaan zij zwakkelijk voort, omdat zij van nature ombekwaam zijn om krachtig te wezen; en gaan menigmaal in het midden van hun leven ten onder door eenige ongesteldheid, die meest door zwakheid gekenmerkt is. Vrouwen van deze klasse lijden binnen weinige jaren na haar huwelijk, aan de verslappende ziekten, die aan hare sekte eigen zijn; en, zoo zij met huiselijke zorgen overladen worden, vergaan zij door de uitputting, welke deze te weeg brengen. Deze lieden vereischen meer dan iemand prikkelende middelen, en derzelver gebruik zal dikwijls strekken om ziekte af te weren en van verscheidene ongesteldheden te verlossen, waaraan zij onderhevig zijn. Gelukkig zijn personen van dit gestel niet geneigd tot derzelver overmatig gebruik, wordende de meerderheid van dronkaards gevonden onder hen, die geene prikkelende middelen noodig hebben. Deze lange, schrale, Cassius-achtige personen voelen zich zelven van nature onbekwaam om uit te spatten, en ondervinden onophoudelijk het noodzakelijke van matigheid in alle dingen te gebruiken. Er ligt weinig verdienste in hunne voorzigtigheid, daar de geringste buitensporigheid voor hen de onaangenaamste gevolgen heeft. Het gemis van eenen enkelen nacht slapens, of een overdadig maal wordt gevolgd van een gevoel van neerslagtigheid, geheel onbekend aan hen, die hooger in het punt van natuurlijke vermogens begunstigd zijn.

Voor alle deze klassen van personen, en voor hen die zich in de bijzondere omstandigheden bevinden, welke wij beschreven hebben, kunnen prikkelende middelen noodzakelijk genoemd worden.

IV. WELKE SOORT VAN PRIKKELENDE MIDDELEN TE GEBRUIKEN ZIJN.

Wij leven in eenen tijd van vervalschingen. Ons meel, onze mostaard, azijn, peper, vleesch, thee, koffij, melk, suiker, boter en medicijnen zijn zoo erg vervalscht, dat hij die zeer vies is or bijna in het geheel niet van zou durven eten, als hem bekend werd gemaakt, welk eene hoogte deze praktijken bereikt hebben. De hoedanigheid van dronkenmakende dranken heeft bedroevende uitwerkselen op des menschen gestel. In andere middelen zijn vergiften, zoo als pruissisch-, zwavel- en salpeterzuur, Campeche hout, aluin, lood, koper en alle soorten van zamentrekkende middelen gemengd, die zeer schadelijk zijn voor de gezondheid en het leven vernietigen. Wie heeft niet opgemerkt hoe snel de ellendige tot den dierlijken toestand verzinkt, die zich aan het gebruik van Whiskey en gemeene, goedkoop vervalschte geestrijke dranken overgeeft? De slechts prikkelende uitwerking zal het menschelijk gestel lang tegenstand bieden, of de hoeveelheid moet ontzaggelijk zijn: maar een gestel van ijzer en zenuwen van koper, kunnen den invloed van deze vergiftige mengsels weêrstaan, die, ofschoon als alcoholisch verkocht, dikwijls slechts schaarsch eenige alcohol bevatten.

Tabak is de plant, die het meest algemeen bekend is, ofschoon dezelve slechts een drie honderd jaren geleden is ingevoerd. Dezelve wordt het meest verbruikt van alle gewassen, en, naast het zout, is hij het meest in gebruik van alle voortbrengselen, hetzij dierlijke of delfstoffelijke, op den ganschen aardbodem. Er wordt gebruik van gemaakt door heiligen, wilden of wijzen, van den evennachtslijn af tot de polen toe, en geene natie heeft deszelfs aanneming afgewezen. Twee millioen tonnen worden jaarlijks opgebragt, en, niettegenstaande alles wat er tegen geschreven en gezegd is, heeft het verbruik onophoudelijk toegenomen. Ofschoon, tot eene aanmerkelijke hoogte, in velendeele schadelijk, is deszelfs gebruik voor sommige gestellen onschadelijk, en er zijn er, die den tabak met klaarblijkelijk voordeel gebruiken. De meeste personen vinden bij denzelven toevlugt, die van onmatigheid zijn teruggekomen, en hij levert eenen in vergelijking veiligen plantstvervanger op voor den borrel. Opium wordt verre weg meer gebruikt, dan men algemeen veronderstelt. Deszelfs uitwerking is kwaad en blijft altijd kwaad. Koffij en thee hebben haar nut; maar zij zijn onderhevig aan misbruik. Alcoholische prikkelende middelen, ofschoon op zekere hoogte dezelfde soort van neiging bevredigende, voldoen veel beter aan het oogmerk.

Onlangs de verspreide papieren van eenen geneeskundige overziende, die een uitstekend man was onder het voorgaande geslacht, merkten wij op, dat hij onophoudelijk in vrees voor ontsteking verkeerde, hetgeen hem bij voortduring vervoerde tot aderlatingen, om kwaad voor te komen. Of dit tijdperk heeft veel geleerd of is achteruit gegaan, of anders is het gestel van ons volk veranderd; want wij hebben reden gehad om eenen toestand van verslapping meer te vreezen dan eenen van spanning, en hebben meer prikkeling noodig dan verslapping. Goed, hartig voedsel genoeg, is de beste behandeling voor de gezonden, die dit blijven willen; en versterkende en prikkelende middelen zijn van waarde voor de zwakken, om weder op streek te brengen, die er van zijn afgeraakt. Als het waarheid is, dat gevallen van aanvangende tering niet alleen voedsel vereischen, gelijk dat wat uit vet en oliën wordt voortgebragt, maar ook dat het bloed sneller door de longen wordt gejaagd, ten einde eene meer volmaakte verzuurstoffing te weeg te brengen, dan vereischen wij ten dien einde het een of ander vertrouwenswaardig middel, van een prikkelend karakter. Onder deze omstandigheden zijn goede brandewijn en hollandsche jenever voornamelijk nuttig. Er is een overvloed van gemeene, aangezette, vervalschte mengsels, die doodelijke namaaksels zijn, welke dagelijks onder den naam van de verschillende soorten van wijnen verkocht worden, welke zij willen namaken. Het vervaardigen dezer artikels is tot eene handelszaak geworden, en de vervalschingen vangen aan op dezelfde plaats waar die wijnen hunnen oorsprong hebben. Met het oog op de vervalsching van portwijn in de vaten zelve, zegt een schrijver, die met dit onderwerp zeer goed bekend is, het volgende: "Als gij zuiveren portwijn wilt hebben, moet gij naar Oporto gaan, dien zelf maken, en boven op het vat naar huis rijden." Het is algemeen bekend, dat er te Parijs jaarlijks meer Champagne wordt gedronken, dan het geheele Champagne land voortbrengt: het grootste gedeelte moet vervalscht zijn. Brandewijn is zeer kostbaar, wordt het ligtst vervalscht, en deszelfs dagelijks gebruik veroorzaakt opstijgingen naar de lever. Tegen jenever is minder in te brengen, maar dezelve is dikwijls te brandig en te opwekkend. Rhijnwijn en Londen porter worden meestal zuiver ingevoerd, maar zijn zeer kostbaar. Schotsche ale of porter, tegen twintig schellingen het dozijn, is niet nuttiger voor het groote aantal personen, die een dergelijk artikel noodig hebben, dan gouden pillen zouden zijn. Ten opzigte van onze mout dranken, deze worden dikwijls bereid met het inzigt om dezelve tegen zulk eenen lagen prijs de ton te vervaardigen als mogelijk is, en zijn meestal ongeschikt voor geneeskundige voorschriften. Inlandsche wijn is nog niet verkrijgbaar, dan tegen eenen hoogen prijs. In jaren, waarin een overvloedige oogst van Harrisson en Canfield appels geweest is, heeft New Jersey cider voortgebragt, die in de gansche wereld zijne wedergade niet heeft in zuiverheid en uitstekendheid; dit artikel voorziet in het vereischte van een groot getal gevallen; maar sedert verscheidene jaren is er geen cider ter markt geweest, die voor eenen geneesheer geschikt was ter voorschrijving.

Wordt vervolgd.

Zeer oud en zonder baas wist "Mop" nu niet waarheen.
"Fidel" voelt zich het hart van medelijden gloeijen;
Hij sprak wijl tranen hem den hondensnoet besproeijen:
"'k ben goed," en gaf aan "Mop"—een afgekloven been.

Londen Times lacht om het vermoeden van een nenkinval der Ver. Staten in Ierland, of het moest zijn zoo als voor weinige jaren plaats had, in den vorm van schepen met leeftogt geladen voor den hongersnood.— Hongarije levert naar de jongste statistieke aanwijzingen niet minder dan 30 millioen emmers wijn des jaars, dat een kapitaal van ten minste 120 millioen guldens daarstelt.—De tijd van het burger worden in Canada is van 7 op 3 jaar gebragt, om de Europesche landverhuizers, die den Know Nothings te lastig schijnen te worden, naar Canada te lokken.—Van het octrooi-kantoor is aan een aantal Staten het zaad uitgereikt van den kurkboom, om deszelfs geschiktheid voor ons klimaat te beproeven.—De heer Gevers, buitengewoon gezant en minister plenipotentaris van zijne majesteit den koning der Nederlanden, aan het hof van St. Petersburg, is te Newark, N. J., gehuwd met Miss C. M. Wright, eenige dochter van den Ver. St. Senator William Wright.—Op de laatste reis van de stoomboot Falls City, van New Orleans naar St. Louis, beviel madam Godenstein, eene duitsche, van vier kinderen in eens, drie jongens en een meisje—wegende te zamen een en dertig pond.—In Ohio zijn, sedert de laatste 5 maanden, elf postmeesters gearresteerd wegens het bestelen der brieven.—Op eene verkooping te N. York werd een eigenhandige brief van George Washington verkocht voor $17; en een van Benedict Arnold, voor $16.—Een reiziger in West Canada schat het te veel van tarwe in die provincie op vijftien millioen bushels.—Men zegt, dat Virginie niet in staat zal zijn om de Januarij interesten voor deszelfs obligatien te betalen. (Een bewijs welk een groote zegen de slavernij is.)—Te Norfolk en Portsmouth zijn veertig artsen als offers der gele koorts gevallen—Peoria, Ill. is met gas verlicht.—Er zijn valsche 5 dollars banknoten op de Mechanic's Bank van Philadelphia in omloop.—Ook dergelijke van 3 dollars op de Mercantile Bank van Hartford zijn in omloop.—In het district Edgefield, S. C. heeft Basil M. Boone zijnen vader Daniel Boone met een geweerschot doodelijk gewond en toen zich zelven doodgeschoten. De oorzaak van den twist is niet bekend.—Eene jonge dame in Parijs ontving het omkomen van haren minnaar, vader, broeder en oom, alles met denzelfden post.—De gouverneur van Georgia roept de aandacht in der wetgeving, op de "wilde kat" banken in die Staat, die het eigendom zijn van inwoners van andere Staten, en beveelt ernstig aan den Staat ben van die toegelatene plaag te verlossen.—In de nabuurschap van Chaumont, Jefferson county, N. Y. heeft David Rider, in eene vlaag van waanzinnigheid, met een vischmes, dat hij geleend had, zijne vrouw den hals afgesneden, toen zijne behuwd moeder eene hevige snede in de zijde toegebragt en vervolgens zijn eigen hals afgesneden. De moeder zal er waarschijnlijk van opkomen.—Het hoog geregtshof van Indiana heeft beslist, dat de drankafschaffingswet van dien Staat niet constitutioneel was.—Turpin, de neger, die in het voorjaar Haskins te Grand Haven vermoord heeft, is voor zijn leven tot de Staatsgevangenis verwezen.—Haskins vrouw, die getuige was, is gevangen gezet om haar verhoor als medepligtige af te wachten.—Het pakhuis van M. O Walker te Chicago, dat verleden jaar gebouwd is, en op $40,000 wordt geschat is, verleden dingsdag afgebrand. Het geheele verlies $60,000.—Het New Yorksche kanaalbestuur heeft besloten den 5 September het kanaal te sluiten.—Mlle Rachel is den 27 Nov. van Philadelphia naar Baltimore vertrokken, op weg naar het zuiden. Zij blijft sukkelend, en was zoo zwak, dat zij bij haar vertrek uit het Jones Hotel naar de koets moest gedragen worden.—Er zijn valsche $2 banknoten op de bank van Lansingburgh, N. Y. in omloop.—Alsmede tien dollar banknoten op de "bank van Upper Canada" van een dollar noten veranderd.—De Collins stoombooten zullen op den 5 Jan. e.k. niet meer gelijk tot nog toe op woensdag, maar altijd op zaturdag van New York naar Liverpool afvaren.—Peter Kirkland werd gisteren door de Jury schuldig bevonden, van in zijne preek zich van onbetamelijke taal bediend te hebben, en tot eene boete van $20 veroordeeld. Daar hij deze som niet betalen kon, moest hij naar de gevangenis wandelen. Als het dus hier was "om de minne van het smeer, likt de kat de kandeleer", moet het een schraal kandelaartje geweest zijn: maar———het licht van dien kandelaar zal misschien ook zoo groot niet zijn geweest.

HET GOUVERNEURSCHAP.

De Milwaukee *Sentinel* van Zaturdag morgen zegt:

Ten antwoord op de talrijke vragen "wie is nu de verkozen gouverneur" herhalen wij onze verzekeringen, welke wij verscheidene dagen geleden gegeven hebben, dat Coles Bashford, de republikeinsche candidaat, de man is, die door het volk is verkozen.

De officiele opgave der stemmen van de counties Douglas en Lapointe is nog niet voorhanden, maar er liep gisteren een gerucht van het westen, dat derzelver meerderheid voor Barstow slechts 312 was. Wij gelooven niet dat het zooveel is; maar, naar alle blijken, twijfelen wij niet, dat Bashford met eene meerderheid van 500 *of meer* verkozen is. Wij kunnen ons niet voorstellen, dat er eenige reden bestaat, om welke de Barstow-organen voortgaan met van zijn welslagen te gewagen, of het moest zijn uit zucht om hunnen geslagen Kandidaat invloed te Washington te verschaffen, (werwaarts hij gereisd is) door hem als goed geslaagd voor te stellen.

(Eerst gisteren morgen zijn onze Europesche bladen aangekomen, zoodat wij slechts nog plaats over hadden voor de volgende berigten.)

LATERE BERIGTEN VAN EUROPA.

RUSLAND–TURKIJE.

Omtrent de vermeestering van Kinburn deelt de generaal *Bazaine* eenige bijzonderheden mede, waaruit blijkt, dat de landingstroepen Kinburn in den nacht van den 16den op den 17den omsingeld en uit een' loopgraaf, op 200 ellen afstande van de vesting, hun vuur geopend hebben. Het getal Russische krijgsgevangenen bedroeg 1420 en het getal buit gemaakte kanonnen 171.

Tusschen Kinburn en Nikolaieff was bij de afzending der laatste berigten van vorst *Gortschakoff* op den 25sten nog niets bijzonders voorgevallen.

Dat de vloten landingstroepen, zoowel Fransche als Engelsche, aan boord hebben, is wel zeker, maar ten aanzien van hun aantal is men niet genoegzaam onderrigt. De scheepsmagt schijnt in den Liman, bij den mond van de Dnieper, eene veilige schuilplaats te kunnen vinden bij stormachtig weder, althans wat de bodems van geringen diepgang betreft, en de zware schepen kan men aldaar missen.—Men zag in Weenen met veel belangstelling berigten te gemoet nopens den indruk, welke het vestigen van eene scheeps- en landmagt der geallieerden aan de monden van de Bug en van de Dnieper, op *Gortschakoff* zouden maken. Men hechtte daar intusschen nog geen groot gewigt aan deze expeditie der bondgenooten, wat betreft het afsnijden van den toevoer van leeftogt voor de Russische troepen in de Krim, zoolang het niet blijkt, welk aantal landingstroepen daar vereenigd is. Men vermoedde dat dit aantal niet veel grooter dan 8000 man zal kunnen wezen, en dan is het niet te denken, dat daarmede iets ernstigs naar de zijde van Cherson of Nikolaieff zal kunnen ondernomen worden. Zoolang echter Bereslaw niet in het bezit der bondgenooten is, zal de toevoer niet kunnen worden afgesneden.

De laatste tijdingen van het oorlogstooneel loopen tot den 26sten Oct. Er is niets van belang voorgevallen. Tusschen de noord- en zuidzijde van Sebastopol duurde de kanonnade voort. De Fransche voorposten zijn verder dan Urkazzi geposteerd; en de patrouilles stroopen tot Aitodor en aan den Belbek en aan de andere zijde tot in het bovendal der Baidar. De laatste berigten melden niets van het terugtrekken der Russen, niettegenstaande zij voortdurend transporten naar Baktschiserai uit de noordelijke forten zenden; men vermoedt echter, dat deze transporten eigendommen van den staat bevatten, welke nog uit Sebastopol gered zijn en in het noordelijke fort niet veilig beschouwd werden. Het gros der Russische armee kampeert nog steeds op de hoogten van den Belbek; de generaal *Liprandi* is geposteerd aan den linkervleugel der Russische stelling, en de generaal *Wrangel* in het bovendal der Baidar, tegen den regtervleugel der geallieerden.

Alles toont aan, dat voorloopig Eupatoria het hoofdpunt van de operatien der geallieerde armee blijven zal, en den 20sten Oct. werd te Konstantinopel last gegeven om den noodigen proviand en fourage voor 18,000 paarden zoo spoedig mogelijk naar Eupatoria te zenden. Na vrij sterke demonstratien uit die plaats in de rigting van Simferopol, is de vijand den 28sten weder binnen Eupatoria getrokken, daar hij bestendig in zijne bewegingen verontrust werd en zijn linkerflank bedreigd zag.

Van Russische zijde wordt nog uit Odessa van den 21sten gemeld, dat het Russische leger in de Krim, door het aankomen van talrijke versterkingen bemoedigd, om niets minder denkt dan aan het verlaten van de Krim. De generaal *Melnikoff* was in de forten ten noorden van Sebastopol aangekomen en hij zal aldaar onder zijne leiding groote versterkingswerken doen aanleggen. Den 18den hield vorst *Gortschakoff* over het te Simferopol staande infanterie en kavalleriekorps eene groote revue, waarbij ook de kort te voren in de Krim aangekomene grenadiers der garde paradeerden.

Het *Journ. des Debats* bevat een zeer uitgebreid artikel over den tegenwoordigen stand van zaken in de Krim. Het blad betoogt, dat het zoo goed als zeker is, dat de Russen zich gedurende den winter in de Krim zullen handhaven, daar zij genoegzamen voorraad te Simferopol hebben vereenigd, of daar gedurende den aanstaanden winter zullen ontvangen, zoolang de gemeenschap met Perekop niet wordt afgesneden. Die aanvoer kost wel ontzaggelijk veel; de boeren, die dien moeten bewerkstelligen, verliezen daarbij niet alleen hunnen tijd, maar steeds de helft der trekossen, die zij moeten aanspannen, en op den langen weg wordt bijna een derde verbruikt door hen, die de konvooijen begeleiden,—maar Rusland heeft graan genoeg, om desniettegenstaande voldoenden leeftogt op de benoodigde plaats te doen aanwezig zijn. Het leger, te Eupatoria vereenigd, zou dien aanvoer wel kunnen onderscheppen, maar de Russen hebben, naar het schijnt, genoegzame troepen-afdeelingen langs den weg vereenigd, en eene ruiterbende van 15,000 man dekt voorloopig nog ruimschoots den aanvoer. Tot dusverre heeft althans het garnizoen van Eupatoria slechts enkele verkenningen gedaan, ofschoon het zeker niet zou te verwonderen zijn, wanneer men nog spoedig vernam, dat aan die zijde eenige belangrijke operatie heeft plaats gegrepen. Het ware middel, om de Russen te noodzaken de Krim te verlaten, zou wezen, de basis van de operatien der verbondenen te verlaten. Maar om dit te doen, schijnt het saisoen te ver gevorderd, terwijl men Kamiesch en Balaklava zoo maar niet prijs kan geven, of het daar bijeengebragte in eenige dagen kan vervoeren.

Het slot van dit artikel luidt als volgt: "Wij houden alzoo, naar aanleiding van het door ons aangehaalde vol, dat het Russische leger er niet aan denkt om de Krim te verlaten, en in positie blijft om onze krijgsmagt te observeren, die van hare zijde voorloopig hetzelfde schijnt te zullen doen. Eene staatkundige reden van het grootste gewigt noopt daarenboven de Russische regering, om zich in het bezit van de Krim zoolang mogelijk en in elk geval gedurende dezen winter te handhaven. Welligt zullen van de zijde dezer regering, gedurende de gedwongene schorsing der groote militaire operatiën, op eene meer of minder regtstreeksche wijze onderhandelingen over den vrede worden beproefd. Mogt men alsdan ten grondslag aannemen het beginsel van *uti possidetis*, dat is, dat elk houdt wat hij heeft, dan wil Rusland kunnen doen gelden, dat het de helft van Sebastopol bezet houdt en voorts de geheele Krim, met uitzondering slechts van drie plaatsen op de kust. Men gelooft evenwel niet, dat dezen winter met vrucht onderhandeld zal kunnen worden. Eerst na den volgenden veldtogt zal, naar onze meening, met ernst over het sluiten van den vrede kunnen worden beraadslaagd."

DENEMARKEN EN ZWEDEN.

Men verneemt dat de Vereenigde Staten niets van een congres willen weten, en daar Rusland er zich voor verklaart en Pruissen er mede een' afgevaardigde heen wil zenden, zullen Engeland en Frankrijk er denkelijk tegen zijn. Amerika houdt vol, dat Denemarken geen regt heeft op eenigen tol hoegenaamd. Daaraan heeft trouwens nooit iemand getwijfeld.

— Gelijk men weet, waren Engeland en Frankrijk voornemens een gedeelte der geallieerde vloot in eene Noordsche haven te doen overwinteren, ten einde in het volgende voorjaar de blokkade der Russische havens des te spoediger te kunnen hervatten. Thans meldt een brief uit Stokholm, dat het desbetreffende aanzoek door de Zweedsche regering van de hand gewezen is, zelfs op het gevaar af van met de geallieerde mogendheden in oumin te geraken.

— Naar te Frankfort verzekerd wordt, zullen, na vaststelling van het aan te leggen kanaal door de landengte van Suez, de Europesche kapitalisten worden uitgenoodigd, om het grootsche plan door geldelijke bijdragen bevorderlijk te zijn. De kosten van het kanaal worden geschat op ongeveer 90 millioen guldens. De grootste tegenstand, welke de verwezenlijking van het plan nog in den weg staat, is die van de Engelsche regering, welke vreest, dat daardoor hare handelsheerschappij ter zee zal verbroken worden."

— Bij het Russische gezantschap te Weenen neemt men eene buitengewone werkzaamheid waar. Prins *Gortschakoff* hield in de laatste dagen verscheidene conferentien met graaf *Buol* en werd den 20sten Oct. door Z. M. ten gehoore ontvangen. Over de nieuwe Russische depeche, die de prins uit Petersburg ontvangen heeft, heerscht een diep stilzwijgen.

☞ Vrijdag avond kwam de Atlantic te New York aan, het berigt brengende van een heet gevecht in de Krim.

De Wereld-tentoonstelling van alle natien.

Onder de opmerkelijke dingen op de tentoonstelling in het kristallen paleis, zagen wij eene bijdrage van *Nieuwe pillen*, uit het laboratorium van Doctor J. C. Ayer, den vervaardiger van het wijd en zijd bekende en op prijs gestelde kersen-borstmiddel [CHERRY PECTORAL]. Daar het tegen de opzettelijke verordeningen van het paleis is, om kwakzalver-middelen toe te laten, toont dit aan, dat deze artsenijen door de bestuurders niet met dezelve op eene lijn zijn geplaatst. In der daad, wij hebben van te voren geweten, dat zijn borstmiddel door menschen van wetenschap op hoogen prijs werd gesteld, en hebben nu ook gezien dat zijne Pillen in groote achting staan bij hen die in de geneeskunde ervaren zijn.—*True Reformer, Mass.*

MARKTPRIJZEN.

Sheboygan, Wis., den 3den December 1855.

Meel, Tarwe, ℔ zak.	$3,25, $ 3,50, @ 3,75
Meel, Rogge, „ „	@ 3,25
Meel, Boekweit, per 100 ℔s.	- 3,50
Blanke Winter Tarwe, ℔ bushel,	1,40 @ 1,44
Roode winter Tarwe „ „	1,30 @ 1,35
Club Tarwe, ℔ bushel.	1,25 @ 1,28
Zomer Tarwe, „ „	— @ —
Rogge, „ „	75 @ 80
Garst, „ „	1,18 @ 1,20
Haver, „ „	0,40 @ 45
Ind. Koren, „ „	70 @ —
Witte Boonen, „ „	1,25 @ 0,00
Erwten, „ „	1,00 @ 0,00
Aardappelen, „ „	40 @ 0,44
Vleesch, ℔ 100 ℔s.	5,00 @ 6,00
Spek, „ „ „	6,00 @ 6,50
Boter, ℔ ℔.	18 @ 20 c
Reuzel, „ „	— @ 14 c
Kaas „ „	10 @ 16 c
Eijeren, ℔ dozijn	20 @ — c
Droogo Appels, ℔ bushel	2,25 @ —
Groene Appels, ℔ barrel	3,25 @ 0,00
Spek (mess) ℔ barrel	16,00 @ —
Zout, ℔ barrel	2,50 @ 0,00
Wit Visch, ℔ barrel,	8,00 - 10,00
Whiskey, per gallon	- 0,38
Timmerhout, per M.	8,00 @ 12,00
Shingles, ℔ M.	— @ 0,00
Hout, per cord,	2,00 @ 2,25
Hooi, ℔ ton	18 @ 20

CORRESPONDENTIE.

☞ Geregistreerde brieven met geld kan men ten onzen risico zenden. Voor het *registreren* moet de afzender 5 cents betalen.

J. T. Boelkens vervoege zich bij den Uitgever dezes, om notariële zaken.

— Aan de heeren J. G. D. te Lancaster, N. Y., en J. W. te Green Bay, Wis., zijn de verlangde boeken den 1 dezer gezonden.

— Zeeland's Jaarboekje voor 1851, aan C. S. den 3 dezer verzonden.

— Rev. W. de Jonge's pakje bezorgd.

— Mr. J. T. kan zijn ter plaatsing ingezonden *Raad*, gedrukt vinden in den door ons uitgegeven Almanak voor 1852. Wordt dus ter zijde gelegd.

DOET UW BEST!

$30 PREMIEN,

IN BOEKEN, TE KIEZEN UIT MIJNE LIJST.

Begeerig zijnde om den 7den Jaargang van den Nieuwsbode zoo mogelijk met een *grooter aantal inteekenaren* aan te vangen, en mijnen agenten, aan wie ik mij tot dusverre voor hunne bemoeijingen in de verspreiding van mijn blad zeer verpligt reken, de kans tot eene grootere belooning dan een *gratis* exemplaar van mijn blad willende openstellen, bied ik hun ter aanmoediging van hunnen ijver de volgende premien aan, in boeken te kiezen uit mijnen reeds verzonden Catalogus:

TIEN DOLLARS aan diegenen, die mij het grootste aantal inteekenaren voor een jaar zendt, van den 15 December 1855 tot den 15 Januarij 1856.

VIJF DOLLARS voor het daarop volgende grootste aantal. [Vergezeld van het geld.]

Ten einde te beproeven of er zich ook schrijvers onder onze landgenooten in de Vereenigde Staten bevinden, die iets degelijks voor het *Feuilleton* willen leveren, over eenig onderwerp, geschikt om in hetzelve te worden opgenomen, daarbij het Feuilleton van dezen nu bijna afgeloopen jaargang tot maatstaf nemende, loof ik de volgende premien uit:

TIEN DOLLARS voor het best geoordeelde *oorspronkelijke* verhaal of artikel, in proza, duidelijk en in eenen goeden stijl geschreven, in te zenden uiterlijk op den 31 Januarij 1856.

VIJF DOLLARS voor de best geoordeelde *vertaling* van eenig verhaal, of hoe men het ook noemen moge, mede geschikt voor ons Feuilleton.

Ik wil de schrijvers niet in hun bestek beperken, nogthans zou ik gaarne zien, dat hetzelve *minstens* 12 vellen (48 bladzijden lang formaat) en *niet meer* dan 24 dito vellen schrifts uitmaakt.

26 Nov. 1855. J. QUINTUS.

Advertentien.

Zitting van de Regtbank.

Belanghebbenden wordt bij deze herinnerd, dat de Circuit Court voor Sheboygan County, Maandag den 10 December eene zitting zal aanvangen, die echter slechts *twee* of *drie* dagen duren zal.

STATE OF WISCONSIN, Sheboygan County Court. } In Probate.

In the matter of the Estate of ANTON WEITZEL, deceased.

On reading and filing the petition of Joseph Schotter, administrator of said Estate, representing among other things, that he has fully administered said Estate and praying for a settlement of his account of administration, filed with said petition: it is ordered that said account be examined by the judge of this Court, on MONDAY THE 31st DAY OF DECEMBER next, at 10 o'clock A. M., at his office in the city of Sheboygan, in said County. And it is further ordered, that notice thereof be given to all persons interested, by publishing a copy of this order for three successive weeks prior to said day of examination, in the "Sheboygan Nieuwsbode", a public newspaper published and circulating in said County.

CHARLES E. MORRIS, County Judge.
Dated, November 28th, 1855 3w308

STATE OF WISCONSIN, Sheboygan County Court. } In Probate.

In the matter of the Estate of LAURENS ZEEVELD, deceased.

On reading and filing the petition of Peter Zeeveld, representing among other things, that Laurens Zeeveld, late of the town of Holland, in said county, died intestate, on the 8th day of November instant, leaving real and personal estate in this County, and praying that administration of said estate may be granted unto him, the eldest son of said deceased; it is ordered that said petition be heard before the Judge of this Court, at his office in the City of Sheboygan in said County, on MONDAY THE 31st DAY OF DECEMBER next, at 10 o'clock A. M. or as soon thereafter as the same can be heard.

And it is further ordered, that notice of said hearing be given to the next of kin of said deceased, and all persons interested, by publishing a copy hereof for three successive weeks, previous to said day of hearing, once in each week, in the public newspaper, printed and circulating in said County, known as the "Sheboygan Nieuwsbode."

CHARLES E. MORRIS, County Judge.
Dated, November 28th, 1855. 3w308

Belasting Aankondiging.

Hiermede wordt berigt, dat de taxlijst voor het jaar 1855 voor de stad Sheboygan, mij ter inzameling der daarop vervallene belastingen is overgegeven. Belastingen op personeel eigendom moeten binnen twintig dagen van af dezen datum betaald worden, en die op grondeigendom voor den eersten maandag van December dezes jaars. Alle landerijen of gedeelten derzelven, die in de taxlijst aangeduid, en voor welke de belastingen en schattingen niet binnen den bepaalden tijd betaald zijn, zullen in mijn kantoor verkocht worden. De verkooping vangt aan op dingsdag den 4den December des morgens ten 10 ure.

FRANCIS GEELE, Schatmeester.
Sheboygan, 2 November 1855.

Mengelwerk.

Spiritualismus—de tweede geboorte.

Een correspondent van de New Orleans *Delta* deelt aan dit blad het volgende verhaal mede van de ondervinding eens spiritualisten. Wij deelen het als eene der merkwaardigheden van den dag mede.

(Wij verwittigen vooraf onze lezers, dat het niet een schijndoode, maar een overledene is, die hier sprekend wordt ingevoerd.)

Alle geneeskundigen hadden mij opgegeven. Het was nacht, en vier uren had ik mij in doodsbenaauwdheid op mijn brandend leger omgewenteld. De koorts woedde in mijn bloed; onduldelijke pijnen martelden mij. De maan, bleek en doodsch, ging onder, en de koude en akelige duisternis smolt zamen met den morgen. Ik hoorde de oppassers fluisteren, "hij sterft!" Een koele wind stak op en gleed over mij, en toen scheen zich eene hand van ijs op mijn hart te drukken. Een scherpe electrieke schok schoot door mijne zwakke gestalte, en mijne leden schudden en trilden voor een oogenblik, gelijk de takken eens booms, die door eenen plotselijken storm wordt gezweept. Dit ging voorbij en daarop verliet mij alle pijn. Eene kalmte verspreidde zich over mijne zinnen—eene diep verfrisschende rust, zoo zoet en zalig als die, welke op de beschaduwde wateren van een slapend meer ligt. Ik trachtte te spreken. De crisis mijner onpasselijkheid is voorbij, dacht ik; deze aangename kalmte, deze zoete vrijheid van pijn, wat is het anders, dan een zeker teeken van de overwinning der natuur, over de hevige ziekte, die mij zoo lang gemarteld heeft? Ik beproefde te spreken, maar mijne tong weigerde mij te gehoorzamen. Ik trachtte de dierbare hand te drukken, die ik in de mijne had, maar te vergeefs; ik zocht mijne oogen te openen en mijne geliefde in het gelaat te zien, maar ik was magteloos. Al mijne leden waren verlamd; ik kon geene vezel bewegen:—ik lag zoo bewegeloos als een marmeren beeld. Ik ben zeer zwak, dacht ik, maar ik zal nu sterker worden. Zoo lag ik met onderwerping en geduld naar de terugkeering van de kracht te wachten, van welke de hevigheid mijner ziekte mij beroofd had.

De plotselijke overgang van hevige benaauwdheid tot eenen staat van kalmte en pijnlooze rust bragt de aangenaamste gewaarwordingen voort. Opgeruimd en tevreden van geest lag ik van de toekomst te droomen. Het daglicht werd sterker, en de zon scheen helder door het raam. Ik wist dit, ofschoon mijne oogen gesloten waren, want eene zachte rooskleurige wolk dreef voor dezelve, en ik hoorde buiten den morgenzang der vogels. De zang der vogels hield op en alles was stil, behalve het verwijderde luijen der klok, dat met een zacht en treurig geluid flaauwelijks mijne ooren bereikte. Het herinnerde mij aan het graf, en ik dankte God, die het geweld mijner ziekte verbroken en mij van den dood verlost had. Eindelijk kwam er iemand in de kamer. Zij kwamen en stonden ter zijde van mijn bed; zij vouwden mijne handen op mijne borst, en daarop zeide de een tot den ander: *hij is dood!* Die gefluisterde woorden vielen gelijk een donderslag in mijn oor, "hij is dood!" Zouden ze *mij* meenen? Neen, neen! Ik ben niet dood. Ik dacht aan het klokkengelui, dat ik gehoord had, en zeide tot mij zelven, het is iemand anders, van wien zij spreken.

Ik luisterde; alles was voor een oogenblik stil, en toen voelde ik de tranen van haar, die ik lief heb, op mijn gelaat vallen; haar lang, donker haar sleepte over mijn voorhoofd, en haar kus was op mijne lippen. Snikkende viel zij op mijne borst, en toen fluisterden de anderen met elkander en droegen haar weg. Ach! Nu wist ik dat ik dood was! Voor een oogenblik hield al mijn denken op; verbazing en ontzetting had den mijne vermogens werkeloos gemaakt; maar spoedig ontwaakte het instinct der rede weder en wekte mijnen geest uit zijne verlamming op.—Dood, Dood! Kan ik dood zijn? vraagde ik mij zelven. Ik beproefde mij te bewegen, maar mijne leden waren stijf en onbewegelijk als ijzer. Ik trachtte mij te vergewissen of mijn hart nog klopte, maar ik kon niets ontwaren, dat deszelfs werking aantoonde, en mijne op mijne borst gevouwen handen konden niet het geringste gevoel ontdekken. Ik was mij zelven niet eens bewust of ik ademhaalde. Mijne borst was bewegingloos, en mijn bloed scheen in mijne aderen stil te staan. Maar ik dacht en redeneerde zoo helder als ooit; ik kon gevoelen als mijn ligchaam werd aangeraakt; ik ontwaarde den togt van de ramen die ter zijde van mijn bed open stonden, en mijne ooren vernamen elk geluid, dat zich in de kamer deed hooren, met de grootste helderheid en duidelijkheid. De zachte voetstappen, die door de kamer slopen—hun gefluister—het tikken van mijn horlogie, dat op de bureau lag, en het flaauwe luijen der klok buiten, alles hoorde ik duidelijk.

Langzamerhand sloop mij een verschrikkelijk denkbeeld binnen. Ik beproefde het van mij af te werpen, maar het maakte zich met de kracht der overreding van mij meester. Ik ben niet dood, maar in eene verdooving, en, o God! zij zullen mij levend begraven!

Vol ijzing trachtte ik weder te spreken—te schreeuwen, mij te bewegen; maar te vergeefs. Mijn wil was magteloos; deszelfs schepter was weggenomen; deszelfs bevelen werden niet langer gehoorzaamd.

Uren lang—het schenen jaren—lag ik daar, vervuld met verschrikkelijke gedachten; ik luisterde naar elk geluid, en mijne vrees gaf aan het geringste gerucht de ijsselijkste beteekenis. Mijne verbeelding raasde in dit donkere vooruitzigt, en ik maalde mij weder en weder de verschrikkingen af van een levend begraven zijn, en de vreesselijke terugkeering tot het leven, die mij in het graf verwachtte.

Zij maakten mijn ligchaam gereed voor het graf; wanhoop maakte zich meester van mijne ziel, en, alle hoop opgevende, besloot ik moedig mijn lot te ondergaan—te lijden en te sterven. Dit werd gevolgd door eene gevoelloosheid, die bijna tot bewusteloosheid steeg. Hoe lang ik in dien staat lag weet ik niet; maar na eenigen tijd werd mijne aandacht opgewekt door eene merkwaardige verandering, die in mij voorviel. Eene menigte schoone kleuren, blaauw en purper gemengd met franjes van gouden en zilveren glans, schenen voor mijne oogen te zweven.—Daarop verscheen eene lichte, witte wolk, die zich uitspreidde en helderder werd, totdat ik bij haar licht, duister en onduidelijk, eene gedaante over mij zag heen gebogen—het was de gedaante mijner geliefde; maar mijne oogen waren gesloten, en ik kon niet tot haar spreken. Het licht werd sterker, en ten laatste werd de gansche kamer, waarin ik aangekleed lag voor het graf, verlicht, en ik beschouwde alle dingen rondom mij met de grootste duidelijkheid, maar mijne oogen bleven gesloten, en ik kon hand noch voet bewegen. Mijne verwondering bij dit nieuwe verschijnsel nam toe toen ik bemerkte, dat mijn zien niet bij de gezigtslijn bepaald was, of bij wat de gezigtslijn zou geweest zijn, als mijne oogen waren open geweest; ik kon aan beide zijden en achter mij zien, door het achterste gedeelte van mijn hoofd even goed en tegelijkertijd. Maar deze bijzonderheid verbaasde mij niet zoo zeer als eene andere, die zich nu begon te vertoonen. De muren mijner kamer schenen doorschijnend te worden, en ik zag buiten de groene velden, en de boschbraadjen, heuvels, dalen en stroomen mijlen ver in het daglicht schitteren. Alle gevoel had mij nu verlaten. Ik voelde niet langer de tranen, die op mijn gelaat vielen en mijne ooren vernamen de woorden niet meer die ter zijde van mijn bed gesproken werden; maar ik wist het als zij spraken, want ik zag de beweging hunner lippen, en ik verstond wat zij zeiden, want ik voelde hunne woorden in mijne ziel klinken, gelijk de stille stem mijner eigene gedachten.

Hoe lang deze vreemde staat duurde weet ik niet, maar eindelijk verdween alles. Ik zag niet langer de gedaante mijner geliefde, de kamer waarin ik lag, noch het landschap daar buiten; eene heldere gouden wolk scheen dezelve en mij te overschaduwen. Ik zag hen niet meer.

Toen hoorde ik eene stem uit het midden der wolk zeggen: "gezegend zijn al de kinderen des doods, want zij zullen verlost worden."

Ik hoorde de woorden dier stem, en mijne ziel was vervuld met ontzag, en ik zag te midden der zee van gouden licht waarin ik scheen te drijven eenen engel naast mij staan; zijne oogen waren op de mijne gevestigd, en zijne hand rustte op mijnen elleboog. Eene zonderlinge verdooving overmeesterde al mijne leden en strak in de oogen des engels ziende, werd ik bewusteloos, en wist van niets meer.

Langzaam kwam ik tot het bewustzijn terug. Hetzelfde gouden licht omgaf mij, maar weldra rolde het weg gelijk een gordijn. De engel was weg, en ik was nog in de kamer, in welke ik "in slaap viel."

Ik stond op mijne voeten naast mijn bed, en op hetzelve lag mijn ligchaam, koud, bewegeloos en dood.—Vrees en verbazing vervulden mijne ziel; de nieuwheid van mijnen toestand verschrikte mij. Ik wist niet of ik in het ligchaam of er buiten was, of de koude, bleeke, bewegelooze gedaante voor mij ik zelf was, dan of ik het was, die regt op daarnevens er naar stond te zien. Ik zeide, ik wil dit geheim oplossen. Dat ligchaam, dat mijn eigen is, zal de bevelen van mijnen wil gehoorzamen.

Ik raapte al mijne geestvermogens te zamen en beproefde de koude, doode gedaante te doen opstaan, die daar in grafgewaad gekleed voor mij lag. Ik trachtte, door de kracht mijns wils, dezelve te doen opzitten en rondkijken; maar mijn wil had er geene magt over. Ik bragt mijne hand aan mijn hoofd: "Ah! Dit ligchaam gehoorzaamt de bevelen mijns wils! Wat ben ik? Waar ben ik?" riep mijne ziel vol verbazing en ontzetting uit.

Nu kwam er iemand de kamer binnen—het was mijn broeder. Ik trad op hem toe; ik sprak tot hem; maar hij zag noch hoorde mij, en toch stond ik digt naast hem en kon hem wel hebben aangeraakt. Ik was verbijsterd en ontroerd—gedachten "buiten het bereik mijner ziel" overstelpten mij. Ik voelde dat mijne rede op het punt was haren zetel te verlaten. Toen hoorde ik eene stem zeggen: "Vrees niet, gij zijt weder geboren." Ik keerde mij om en zag met een lagchend gelaat iemand tot mij komen, wiens gedaante ik vele jaren te voren aan het stille graf had zien toevertrouwd worden. Hij vatte mijne hand, een goddelijk welkom gleed van zijne lippen, en hij trok mij zachtjes weg.

NEEM EEN NIEUWSPAPIER VOOR UWE VROUW.—Een onzer vrienden verhaalde ons onlangs, dat een onzer geabonneerden tot zijne vrouw zeide, dat hij er uit wilde scheiden met de "Nieuwsbode" te lezen.

"En waarom wilt gij er uitscheiden?" vraagde de vrouw.

"Wel", was het antwoord, "ik ben haast nooit in huis en heb het veel te druk om te lezen, en daarom zie ik er geen voordeel in, mij op dat blad te abonneren."

"Zoo!" hernam zij, "gij moogt er geen voordeel in zien voor *u;* maar ik zie er dan toch voordeel in voor *mij*. Ik ben te huis als gij weg zijt, en ik wil weten wat er in de wereld omgaat. En daarbij de uitgever van "de Nieuwsbode" moet *ook* leven. Als gij er uitscheidt met dat blad te lezen, dan ga ik naar de stad en zal mij zelve er wel op abonneren."

Wij danken die vrouw voor hare goede meening, en hopen dat haar voorbeeld navolging zal vinden.

EEN ONSCHULDIGE DUITSCHER.—Een duitsche boer, die pas in dienst was geraakt, was naauwelijks in het regiment gekomen, toen hij met anderen op eene schermutseling werd uitgezonden. Een bosch naderende, waarin eene afdeeling van den vijand geposteerd was, die dadelijk op de Duitschers vuur gaven, en terwijl de kogels vrij dik om hem heen vlogen, trad onze eerlijke boer uit het gelid, en balkte, terwijl hij den komenden vijand een teeken gaf om op te houden:

"He! Waar drommel schiet je voor? Zie je niet dat er mense komme?"

GEESTIGHEID EN KRANKZINNIGHEID.—Eene krankzinnige vrouw, die in een dolhuis was opgesloten, werd zoo onrustig dat het noodzakelijk werd haar in eene kamer alleen te plaatsen.—Dit was echter gemakkelijker gezegd dan gedaan. Het was niet dan nadat zij verscheidene oppassers te sterk was geweest, dat zij met geweld opgeligt en door vier hunner naar de kamer gedragen werd. Zich overweldigd gevoelende, veranderde haar gedrag oogenblikkelijk, en met eenen blik van kluchtige onderwerping zeide zij: "Wel, ik ben er beter aan dan mijn Meester: *hij* werd maar door *een* ezel gedragen, en *ik* door *vier*."

ENGELSCH SPLEEN.—Te Nottingham zou het kerkhof uit het binnenste der stad buiten dezelve verplaatst worden. Naauwelijks werd dit besluit bekend of een Engelschman benam zich het leven, om nog, gelijk hij in zijn testament verklaarde, op het oude kerkhof naast zijne vrouw begraven te worden.

☞ JOHN RANDOLPH zeide eens van iemand, die eene uitdaging tot een tweegevecht afsloeg, op grond dat hij tot de kerk behoorde, ofschoon niemand van te voren vermoedde dat hij een Christen was: "Ik vereer een waar en standvastig christendom; maar ik houd niet van een' man, die een christen wordt, slechts om onder de nachtmaalstafel weg te kruipen."

☞ Jim Smicks trekt overal partij van—zijne vrouw heeft een kaal hoofd, en hij zet er zijn scheermes op aan.

☞ Schoon is de liefde en zoet is de kus eener zuster; maar als gij geene zuster bij de hand hebt, beproef het dan met uw nichtje! Dat is niet veel slechter.—N.B. Als gij geen nichtje van u zelven hebt, beproef het dan met eens anders nichtje. Dat maakt geen onderscheid.—*Pella Gazette.*

1855. Maandelijksche Almanak. 1855.

DECEMB.	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.	DECEMB.	Zons- Opg. U. M.	Zons- Ond. U. M.
1 Zaturdag	7 10	4 29	17 Maandag	7 24	4 29
2 Zondag.	7 11	4 29	18 Dingsdag	7 24	4 29
3 Maandag	7 12	4 28	19 Woensd.	7 25	4 30
4 Dingsdag	7 13	4 28	20 Donderd.	7 25	4 30
5 Woensd.	7 14	4 28	21 Vrijdag	7 26	4 31
6 Donderd.	7 15	4 28	22 Zaturdag	7 26	4 31
7 Vrijdag	7 16	4 28	23 Zondag	7 26	4 32
8 Zaturd.	7 17	4 28	24 Maandag	7 27	4 32
9 Zondag	7 17	4 28	25 Dingsdag	7 27	4 33
10 Maandag	7 18	4 28	26 Woensdag	7 28	4 34
11 Dingsdag	7 19	4 28	27 Donderd.	7 28	4 34
12 Woensd.	7 20	4 28	28 Vrijdag	7 28	4 35
13 Donder.	7 21	4 28	29 Zaturdag	7 29	4 36
14 Vrijdag	7 22	4 28	30 Zondag	7 29	4 37
15 Zaterd.	7 22	4 29	31 Maandag	7 30	4 37
16 Zondag	7 23	4 29			

1 Laatste kwartier, 's morgens ten 9 ure 4 min.
9 Nieuwe maan, 's morgens ten 5 ure 10 min.
16 Eerste kwartier, 's morgens ten 1 ure 49 min.
23 Volle maan, 's morgens ten 5 ure 31 min.
31 Laatste kwartier 's morgens ten 6 ure 57 min.

Agenten voor den Nieuwsbode.

De volgende heeren zijn zoo vriendelijk het agentschap op zich te nemen, inteekenings-gelden voor dit blad ontvangen en met de namen op te zenden:

De Heer A. Stokdijk, Amsterdam, Wisconsin.
" A. J. Hillebrands, Oostburg, dito.
" G. P. Feltzer, Sheboygan Falls.
" D. J. Doornink, Milwaukie, Wis.
" J. Verstegen, Little Chute, Wis.
" John Wigman, te Green Bay,
" J. Landaal, Alto, Fond du Lac County.
" H. van der Kolk, Chicago.
" S. Osinga, Blue Island, Illinois.
" E. van der Stolpe, Albany, N. Y.
" J. J. Schroeder, 12 Bible House, Astor Place, New York.
" A. de Vos, Az. Rochester, N. Y.
" N. W. A. v. C. Smallenburg, Buffalo.
" R. v. H. Labberton, Lancaster, N. Y.
" J. Anijs, Paterson, enz., New Jersey.
" H. Ochsner, Cleveland, Ohio.
" W. Bijl, Cincinnati.
" J. van de Luijster, Holland, Mich.
" J. van den Hoek, Zeeland, Mich.
" J. Hoodemaker, Kalamazoo, dito.
" L. Dooge, Grand Rapids, dito.
" H. Hospers, Pella, Iowa.
" J. van Avrten, St. Louis
" J. Stulen, Philadelphia, Pa.

☞ De abonnements-prijs op den *Nieuwsbode* is slechts TWEE DOLLARS per jaar, of omtrent VIER CENTS per week! Zij die wenschen in te teekenen, hebben zich slechts bij de agenten aan te melden of het geld (in goede bankbiljetten) in eenen brief te zenden, die *franco* moet gezonden worden aan
J. QUINTUS, Sheboygan, Wis.